

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0400/2011

24.11.2011

BETÆNKNING

om revision af den europæiske naboskabspolitik
(2011/2157(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: Marek Siwiec og Mário David

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET	26
UDTALELSE FRA BUDGETUDVALGET	30
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER	34
UDTALELSE FRA UDVALGET OM INDUSTRI, FORSKNING OG ENERGI	39
UDTALELSE FRA REGIONALUDVIKLINGSUDVALGET	44
UDTALELSE FRA KULTUR- OG UDDANNELSESUDVALGET	48
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BORGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER.....	53
UDTALELSE FRA UDVALGET OM KONSTITUTIONELLE ANLIGGENDER	57
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	60

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om revision af den europæiske naboskabspolitik (2011/2157(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 25. maj 2011 om en ny tilgang til nabolande i forandring (KOM(2011)0303) og af 8. marts 2011 om et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde (KOM(2011)0200),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2003 "Det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd" (KOM(2003)0104), af 12. maj 2004 "EU's naboskabspolitik – strategidokument" (KOM(2004)0373), af 4. december 2006 om "Styrkelse af EU's naboskabspolitik" (KOM(2006)0726), af 5. december 2007 "En stærk europæisk naboskabspolitik" (KOM(2007)0774), af 3. december 2008 "Østpartnerskabet" (KOM(2008)0823), af 20. maj 2008 "Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen" (KOM(2008)0319), af 12. maj 2010 "Status over den europæiske naboskabspolitik" (KOM(2010)0207) og af 24. maj 2011 om "En dialog om migration, mobilitet og sikkerhed med landene i det sydlige Middelhavsområde" (KOM(2011)0292),
- der henviser til udviklingen af den europæiske naboskabspolitik (ENP) siden 2004 og navnlig til Kommissionens statusrapporter om gennemførelsen heraf,
- der henviser til de handlingsplaner, der blev vedtaget i fællesskab med Egypten, Israel, Jordan, Libanon, Marokko, Den Palæstinensiske Myndighed og Tunesien samt Armenien, Aserbajdsjan, Georgien og Moldova og til associeringsagendaen med Ukraine,
- der henviser til Udenrigsrådets konklusioner om den europæiske naboskabspolitik af 26. juli 2010 og 20. juni 2011 og til konklusionerne fra samlingen i Rådet (udenrigsanliggender/handel) den 26. september 2011;
- der henviser til konklusionerne om det østlige partnerskab fra udenrigsministrenes møde den 13. december 2010,
- der henviser til de fælles erklæringer fra topmødet i Prag den 7. maj 2009 om det østlige partnerskab og topmødet i Warszawa den 29.-30. september 2011 om det østlige partnerskab,
- der henviser til Barcelonaerklæringen om oprettelse af Euro-Middelhavspartnerskabet, som blev vedtaget på Euro-Middelhavskonferencen for udenrigsministre i Barcelona den 27.-28. november 1995,

- der henviser til Det Europæiske Råds godkendelse af Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen ved sit møde i Bruxelles den 13.-14. marts 2008,
- der henviser til erklæringen fra Middelhavstopmødet i Paris den 13. juli 2008,
- der henviser til konklusionerne fra Associeringsrådet EU-Marokko den 13. oktober 2008, som gav Marokko en avanceret status,
- der henviser til konklusionerne fra Associeringsrådet EU-Jordan den 26. oktober 2010, som gav Jordan en avanceret status,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI)¹,
- der henviser til sin skriftlige erklæring 15/2011 af 27. september 2011 om oprettelsen af "Erasmus"- og "Leonardo"-Euro-Middelhavsprogrammer,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 13/2010 "Er det nye europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument blevet iværksat som planlagt, og opnår det resultater i Sydkaukasus (Armenien, Aserbajdsjan og Georgien)?",
- der henviser til Rådets afgørelse 2011/424/FUSP af 18. juli 2011 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for det sydlige Middelhavsområde² og Rådets afgørelse 2011/518/FUSP af 25. august 2011 om udnævnelse af Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sydkaukasus og krisen i Georgien³,
- der henviser til sine beslutninger af 7. april 2011 om revisionen af den europæiske naboskabspolitik – den østlige dimension (B7-0198/2011) og om revisionen af den europæiske naboskabspolitik – den sydlige dimension (B7-0199/2011),
- der henviser til sine beslutninger af 19. januar 2006 om den europæiske naboskabspolitik (ENP)⁴, af 15. november 2007 om styrkelse af ENP⁵, af 6. juli 2006 om det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI)⁶, af 5. juni 2008 om den årlige rapport fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de principielle valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)⁷, af 19. februar 2009 om revision af ENPI⁸, af 19. februar 2009 om Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen⁹, af 17. januar 2008 om et regionalpolitisk initiativ for Sortehavsområdet¹⁰, af 20. januar 2011 om en EU-strategi for Sortehavet¹¹, af 20. maj

¹ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1.

² EUT L 188 af 19.7.2011.

³ EUT L 211 af 27.8.2011.

⁴ EUT C 287 E af 19.1.2006, s. 312.

⁵ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 443.

⁶ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 760.

⁷ EUT C 285 E af 26.11.2009, s. 11.

⁸ EUT C 76 E af 25.3.2010, s. 83.

⁹ EUT C 76 E af 25.3.2010, s. 76.

¹⁰ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 64.

¹¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0025.

2010 om Middelhavsunionen¹, af 20. maj 2010 om behovet for en EU-strategi for Sydkaukasus², af 9. september 2010 om situationen ved Jordanfloden, især vedrørende flodens nedre løb³, af 3. februar 2011 om situationen i Tunesien⁴, af 17. februar 2011 om situationen i Egypten⁵, af 10. marts 2011 om sydlige nabolande, navnlig Libyen, herunder humanitære aspekter⁶ og af 7. juli 2011 om Syrien, Yemen og Bahrain på baggrund af situationen i den arabiske verden og Nordafrika, og af 15. september 2011 og af 20. januar 2011 om situationen i Hviderusland (Belarus) og alle sine tidligere beslutninger om Hviderusland (Belarus),

- der henviser til henstillingerne fra udvalgene under Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavslandene (PFEM), vedtaget på det syvende plenarmøde i Rom den 3. og 4. marts 2011,
 - der henviser til akten om oprettelse af den parlamentariske forsamling Euronest af 3. maj 2011,
 - der henviser til konklusionerne fra det konstituerende møde i Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforamling (ARLEM) i Barcelona den 21. januar 2010,
 - der henviser til sin beslutning om de kulturelle dimensioner af EU's optræden udadtil (2010/2161(INI)),
 - der henviser til den europæiske kulturdagsorden i en stadig mere globaliseret verden (KOM(2007)0242),
 - der henviser til artikel 8 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Budgetudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Regionaludviklingsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0400/2011),
- A. der henviser til, at respekt for og fremme af demokrati og menneskerettigheder – navnlig kvinders, børns og mindretals rettigheder – retfærdighed og retsstatsprincippet, grundlæggende frihedsrettigheder – herunder ytrings-, samvittigheds- og trosfriheden, seksuel orienteringsfrihed, forsamlingsfriheden og presse- og mediefriheden, herunder uindskrænket adgang til information, kommunikation og internet – styrkelse af civilsamfundet, sikkerheden – herunder fredelig konfliktløsning og gode naboskabsforbindelser – demokratisk stabilitet, fremgang, retfærdig fordeling af indkomst, velstand og muligheder i samfundet, social

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0192.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0193.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0314.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0038.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0064.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0095.

samhørighed, kampen mod korruption og fremme af god regeringsførelse og bæredygtig udvikling er grundlæggende principper og mål for EU og skal udgøre de fælles værdier, der udgør kernen i revisionen af ENP;

- B. der henviser til, at det i højeste grad er i EU's interesse at være ambitiøs i det økonomiske samarbejde og fastlægge en strategi, der er til gensidig gavn, ansvarlig og fleksibel, og som bygger på støtte til demokratisk omstilling og forsvar af menneskerettigheder, og at lære af fiaskoer og fejltagelser i EU's og medlemsstaternes politik, navnlig med hensyn til den eftergivende strategi over for de autoritære styre i de sydlige nabolande, hvoraf man kan drage den lære, at EU's samlede naboskabspolitik bør være værdibaseret;
- C. der i denne nye kontekst henviser til, at forbindelserne med disse lande bør tilføres nye impulser, der bygger på et samarbejde, der fokuserer på demokrati og velstand på begge sider af Middelhavet og ikke kun sikkerhed og migrationskontrol;
- D. der henviser til, at Middelhavsunionen blev oprettet med det ambitiøse mål at blive et permanent instrument for styrkede forbindelser med de sydlige nabolande til erstatning af den tidligere Barcelona-proces, som den skulle udbygge og gøre mere synlig;
- E. der henviser til, at samarbejdet inden for rammerne af den parlamentariske forsamling Euronest sigter mod at opnå positive virkninger ved at fungere som en platform for udveksling af synspunkter, finde frem til fælles holdninger om globale udfordringer i vor tid med hensyn til demokrati, politik, økonomi, energisikkerhed og sociale anliggender samt styrkede bånd mellem landene i regionen og med EU;
- F. der henviser til, at artikel 49 TEUF fastsætter, at enhver europæisk stat, som respekterer de værdier, som EU bygger på, bl.a. demokrati, retsstaten, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, og som forpligter sig til at fremme dem, kan ansøge om at blive medlem af Unionen;
- G. der henviser til, at styrkede relationer kræver et klart og dokumenteret engagement for reform med det formål at gøre mærkbare fremskridt i opfyldelsen af foruddefinerede benchmarks;
- H. der henviser til, at EU bør skaffe sig fleksible og ordentligt finansierede instrumenter for at stå mål med sine ambitioner og begivenheder i regionerne og sørge for, at de eksisterende finansielle instrumenter udnyttes optimalt;
- I. der henviser til, at følgerne af den økonomiske og finansielle krise har forværret de eksisterende politiske og sociale udfordringer i partnerlandene, navnlig hvad angår arbejdsløshed; der henviser til, at det er i disse landes og EU's fælles interesse at få mindsket arbejdsløsheden i regionen og give befolkningerne, navnlig kvinder, unge og landdistriktsbefolkningen, håb for fremtiden;
- J. der henviser til, at Europa-Parlamentet støtter oprettelsen af "Erasmus"- og "Leonardo da Vinci"-Euro-Middelhavsprogrammer i skriftlig erklæring 15/2011 af 27. september 2011;

1. glæder sig over de fælles meddelelser fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om en ny tilgang til nabolande i forandring og om et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde og over den strategi, der fremlægges heri, navnlig med hensyn til principperne om gensidig ansvarlighed og fælles engagement i menneskerettighedernes, demokratiets og retsstatens universelle værdier, samt konditionalitet, en skræddersyet tilgang til partnerlandene, fremme af multilateralt og subregionalt samarbejde og princippet om at inddrage samfundene yderligere i ENP-politikken;
2. anerkender de europæiske ambitioner og valget af Europa i nogle partnerlande samt deres bestræbelser på at opbygge et rodfæstet og bæredygtigt demokrati og understreger nødvendigheden af at skabe et nyt og særligt forhold mellem EU og de østlige partnerlande, som støtter deres indsats for at konsolidere bæredygtige demokratier og markedsøkonomier;
3. fastholder imidlertid, at der bør gives nabolandene konkrete og troværdige incitamentter til at arbejde for den fælles målsætning om at bygge et rodfæstet demokrati, og at differentiering baseret på hvert enkelt lands politiske, økonomiske og sociale virkelighed samt præstationer og resultater skal tage udgangspunkt i klart definerede kriterier og vurderbare benchmarks, som regelmæssigt underkastes et tilsyn, for hvert enkelt partnerland; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at betragte de benchmarks, der er fastlagt i den fælles meddelelse, som målsætninger, der skal nås, og påpeger, at målsætningerne - af hensyn til vurdering af fremskridtene - kræver benchmarks, som er mere specifikke, målelige og opnåelige, og som der er knyttet en tidsfrist til; understreger, at udgangspunktet for benchmarks er forskelligt for det sydlige og østlige naboområde; mener, at en resultatorienteret politik stiller krav om en klarere benchmarkingmetode, og understreger i denne forbindelse betydningen af at etablere passende opfølgingsmekanismer til vurdering af ENP-landenes fremskridt; understreger, at denne strategi bør afspejles i ENP-handlingsplanernes struktur og de tilknyttede årlige statusrapporter;
4. mener, at revisionen af den europæiske naboskabspolitik giver mulighed for, at EU effektivt kan nå sine mål med respekt for sine værdier i henhold til EU-traktatens artikel 2, 3, 6, 8 og 21;
5. understreger, at Unionens politik med hensyn til udviklingssamarbejde føres inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil og dermed inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, men at Unionen i henhold til artikel 208, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har en forfatningsmæssig forpligtelse til at tage hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene; opfordrer derfor Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til under gennemførelsen af den europæiske naboskabspolitik over for partnerlandene i såvel det østlige som det sydlige naboskabsområde altid at holde sig disse mål - nemlig bekæmpelse og på sigt udryddelse af fattigdom - for øje;
6. støtter konsolideringen inden for den europæiske naboskabspolitik (ENP) af tidligere

separate dele af udenrigs- og bistandspolitikken; efterlyser et styrket net af institutionelle ordninger, som er stabilt, økonomisk i brug og beregnet til at udvikle snævrere økonomisk integration og politisk associering mellem alle berørte parter, herunder indbyrdes tilnærmelse af værdier med Den Europæiske Union i alle internationale fora, og navnlig i De Forenede Nationer;

Grundlæggende demokrati og partnerskab med samfund

7. understreger, selv om EU ikke har til hensigt at pålægge en model eller en færdig opskrift på politiske reformer, at ENP er baseret på fælles værdier, fælles ejerskab, gensidigt ansvar, gensidig respekt og engagement i demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet, bekæmpelse af korrupsion, markedsøkonomi og god regeringsførelse;
8. understreger den vigtige rolle, aktive og uafhængige civilsamfundsorganisationer, herunder arbejdsmarkedets parter, spiller for demokratiet; fremhæver betydningen af dialog med og tilstrækkelige tilskud fra det europæiske naboskabsinstrument (ENI) til civilsamfundsorganisationerne og understreger, at partnerskabet mellem EU og ENP-landene og de respektive civilsamfund bør styrkes for at fremme skabelsen af funktionsdygtige demokratier, fremme reformer og bæredygtig økonomisk vækst; understreger, at sådanne partnerskaber med civilsamfundet skal være inklusive og især inddrage repræsentanter for kvindeorganisationer og mindretalsgrupper; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at støtte parlamenter, lokale og regionale myndigheder samt civilsamfund i deres bestræbelser for at spille den rolle, der tilkommer dem, med hensyn til at fastlægge ENP-strategier, stille regeringer til ansvar samt overvåge og vurdere tidligere præstationer og opnåede resultater;
9. understreger vigtigheden af at opbygge et partnerskab med civilsamfund som et middel til at fremme forandringer og demokratisering; noterer sig i den forbindelse bevillingen af 22 mio. EUR til civilsamfundsfaciliteten for perioden 2011-2013 og udtrykker håb om, at faciliteten vil få tildelt væsentligt flere midler i den næste flerårige finansielle ramme; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at redegøre nærmere for en potentiel civilsamfundsfacilitets anvendelsesområde og målsætninger og efterlyser en nærmere præcisering af, hvordan civilsamfundsfaciliteten skal supplere det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) og ENPI; påpeger, at der også bør findes måder, hvorpå der kan ydes konkret støtte til religiøse og etniske mindretal i de områder, initiativet dækker; anbefaler, at denne facilitet benyttes til at forbedre civilsamfundsforummets arbejde inden for det østlige partnerskab og eventuelt også til at opbygge et sådant forum for de sydlige partnerlande;
10. glæder sig over forslaget om en europæisk demokratifond, som er en rettidig reaktion på de højlydte krav om demokrati fra befolkningerne i vore nabolande; understreger, at den bør være en fleksibel, hurtig og målrettet støttemekanisme og skal supplere allerede eksisterende EU-instrumenter samt europæiske politiske eller ikke-politiske fonder og civilsamfundsorganisationers eksemplariske arbejde gennem mange år, og at håndgribelige resultater bør være en del af formålet med dette initiativ; understreger, at demokratifonden ikke må hindre eller overlape det arbejde, der i

forvejen udføres af disse fonde eller inden for rammerne af eksisterende europæiske programmer såsom EIDHR; understreger, at dens omfang og organisation bør defineres klart, og at dens strukturer og procedurer skal være lette og ligetil; opfordrer udenrigstjenesten, Kommissionen og formandskabet (det polske formandskab) til at fastlægge klare grænser mellem den kommende demokratifond og disse instrumenter og rammer; insisterer på, at Europa-Parlamentet tillægges en kontrolret og inddrages i fondens ledelsesstruktur med henblik på at bidrage til den overordnede fastsættelse af årlige målsætninger, prioriteter, forventede resultater og bevillinger samt deltage i tilsynet med aktiviteterne; udtrykker en vis bekymring over, at denne nye fond helt eller delvist vil kunne blive finansieret uden for EU's budget, og understreger på ny budgetmyndighedens ret til at overvåge og kontrollere gennemførelsen af denne fond; anmoder derfor om, at Kommissionen og Rådet afklarer dette spørgsmål;

11. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til som led i deres nye resultatorienterede tilgang "mere for mere" at fortsætte med at opmuntre til alle former for politiske reformer under hensyntagen til behovene og til graden af økonomisk vækst og social udvikling i hvert enkelt partnerland; opfordrer dem til at fremlægge en klar og hensigtsmæssig metodologi og detaljerede benchmarks for at vurdere ENP-landenes resultater hvad angår respekt for og fremme af demokrati og menneskerettigheder (herunder navnlig tale-, samvittigheds-, religions-, forenings- og mediefrihed) og til at udarbejde regelmæssige tilstrækkeligt detaljerede rapporter, som bør danne grundlag for tildeling af midler under den nye resultatorienterede tilgang "mere for mere"; anmoder om, at disse vurderinger indarbejdes i ENP-fremskridtsrapporterne og hvert år forelægges Udenrigsudvalget; insisterer på behovet for systematisk at inddrage civilsamfundets organisationer på alle trin i revisionsprocessen; er af den opfattelse, at den resultatorienterede tilgang også betyder "mindre for mindre", og gentager sin appel om en effektiv anvendelse af menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU's aftaler med tredjelande;
12. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at give flere oplysninger om måden at gennemføre princippet om gensidig ansvarlighed på;
13. mener, at menneskerettighedssituationer bør overvåges løbende – navnlig hvad angår børns, kvinders og mindretals rettigheder – ligesom der bør føres menneskerettighedsdialoger med alle partnerlande, og at en årlig vurdering af situationen og af resultatet af dialogerne bør medtages i bilaget til den årlige statusrapport for hvert partnerland med en klar mekanisme til at genoverveje og gradvis begrænse det bilaterale samarbejde, hvis krænkelser af menneskerettighederne bliver bekræftet; understreger, at strategien over for forskellige partnerlande med hensyn til menneskerettighedssituationen skal være troværdig;
14. opfordrer EU og medlemsstaterne til at fokusere deres samarbejde inden for ENP på at fremme partnerskaber mellem på den ene side demokratiske aktører i EU som f.eks. fagforeninger, ngo'er, relevante arbejdsgiverorganisationer, landbrugere, kvinder, deltagere i religiøs dialog, forbrugere, unge, journalister, lærere, lokale styringsorganer, universiteter, studerende og klimaændringsaktører og på den anden side tilsvarende aktører i ENP-landene;

15. understreger, at ytringsfrihed samt mediefrihed og -pluralisme er en vigtig del af grundlaget for et solidt og bæredygtigt demokrati og for fælles værdier; understreger vigtigheden af uafhængige, bæredygtige og ansvarlige public service-medier, der kan levere kvalitetspræget, pluralistisk og alsidigt indhold, og påpeger, at frie og uafhængige offentlige medier altid spiller en afgørende rolle for demokratiets forankring, for den størst mulige inddragelse af civilsamfundet i samfundets anliggender og for myndiggørelsen af borgerne i demokratiseringsprocessen;
16. går stærkt ind for og opfordrer til frie informationsstrømme, sikring af forhold, der kan sætte journalister i stand til at arbejde effektivt og frit uden politisk, økonomisk eller andet pres, samt etablering af en infrastruktur, der kan danne grundlag for moderne elektronisk teknologi; hilser det velkomment, at FN den 6. juni 2011 erklærede internetadgang for en menneskeret; opfordrer i den henseende indtrængende EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at udvikle specielle værktøjer, der kan gøre det muligt at hjælpe civilsamfund, organisationer og enkeltpersoner i ENP-landene med at få uhindret adgang til internettet og andre former for elektronisk kommunikationsteknologi;
17. understreger, at deltagelse af kvinder, unge og civilsamfundet samt velfungerende frie og uafhængige medier vil have afgørende betydning i de igangværende demokratiske overgangsprocesser i de lande, der er berørt af det arabiske forår, og opfordrer EU til at øge støtten til uddannelse og organisering af disse aktører, herunder ved at invitere dem til at overvåge valghandlinger og følge arbejdet i demokratiske institutioner i EU;
18. mener, at fuld og effektiv respekt for religionsfriheden (på individuelt, kollektivt, offentligt, privat og institutionelt niveau), især for alle de religiøse mindretal i området, bør være en prioritet, og at der derfor er behov for at yde en specifik støtte til disse grupper;
19. understreger især vigtigheden af at fremme barnets rettigheder og sikre beskyttelsen af børn som nedfældet i Lissabontraktaten;
20. anmoder indtrængende om støtte til udvikling af demokratisk orienterede politiske partier i de naboskabslande, som stadig stræber efter demokrati, samt til oprettelse af ngo'er og civilsamfundsorganisationer;
21. understreger vigtigheden af, at kvinder er velrepræsenterede i parlamenter og ministerier, på topposter i regeringer, i lederstillinger i den offentlige og lokale administration samt i offentlige virksomheders ledelse; tilskynder ENP-partnerlandene til at indføre og integrere ligestillingspolitikker samt vedtage handlingsplaner for ligestilling;
22. hilser arbejdet i EU's højtstående rådgivende gruppe for Republikken Armenien og nedsættelsen af en tilsvarende gruppe for Moldova velkommen; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant og Kommissionen til at tilbyde en sådan bistand til alle østlige partnere, idet det sikres - som i Armeniens tilfælde - at den parlamentariske dimension er dækket; anmoder om en opgradering af dette EU-instrument og henstiller, at EU-Udenrigstjenesten får det direkte ansvar for såvel rekruttering som styring af rådgivere med henblik på at sikre, at overførslen af viden

fra EU til de østlige partnerlande bliver så hensigtsmæssig som muligt;

23. opfordrer Kommissionen til at gøre projekter under det østlige partnerskab og Middelhavsunionen mere synlige i partnerlandene og mere forståelige for deres borgere ved at demonstrere merværdien af samarbejde med EU;
24. erindrer om, at EU's samarbejde med sine naboer bør være betinget af deres demokratiske fremskridt og respekt for menneskerettighederne; opfordrer derfor det internationale samfund til at indefryse sin finansielle bistand samt bistanden fra de internationale finansinstitutioner, som dets medlemmer tilhører, til det hviderussiske styre, indtil alle tilbageholdte og arresterede oppositionsledere, journalister, præsidentkandidater og deres støtter er frigivet, renset for anklager og rehabiliteret;
25. støtter EU's nuværende officielle strategi for sanktioner mod de hviderussiske myndigheder, samtidig med at det tilstræbes at styrke båndene til civilsamfundet og befolkningen i Hviderusland; opfordrer i denne forbindelse Den Europæiske Union til at orientere sig mod samfundet og øge sin bistand til Hviderusland for at afhjælpe befolkningens behov, styrke den finansielle og faglige støtte til den demokratiske opposition, menneskeretsforkæmpere og civilsamfundsorganisationer, herunder også organisationer, der ikke er registreret, samt studerende og frie medier;

Bæredygtig økonomisk og social udvikling

26. understreger, at et bæredygtigt demokrati, fungerende og afbureaukratiserede institutioner, retsstatslighed og kvalitetspræget uddannelse ikke blot fremmer politisk stabilitet og social velfærd og samhørighed, men også stimulerer økonomisk vækst ved at forbedre erhvervs klimaet og tiltrække investeringer, således at nye SMV'er opstår, og handel, grøn økonomi og turisme fremmes, hvilket alt sammen skaber nye arbejdspladser og nye muligheder; påpeger nødvendigheden af at skabe et investeringsvenligt miljø baseret på stabilitet, retssikkerhed og korruptionsbekæmpelse; opfordrer derfor EU til at fremme strukturelle reformer på det økonomiske, sociale og retlige område som led i sin støtte til overgangen til demokrati og understreger, at der er en snæver sammenhæng mellem demokratisk og samfundsøkonomisk udvikling; glæder sig over Kommissionens flagskibsinitiativer om små og mellemstore virksomheder og om regionale energimarkeder og energieffektivitet; mener, at disse bestræbelser bør afspejles i den flerårige finansielle ramme;
27. understreger, at umiddelbare foranstaltninger, såsom medfinansiering af allerede identificerede flagskibs- eller pilotprojekter eller andre konkrete økonomiske projekter af strategisk betydning, som hurtigt kan implementeres på jorden med ubestridelige konkrete resultater, bør træffes hurtigst muligt for at lette situationen for de lande, der for tiden står over for væsentlige socioøkonomiske kriser, herunder især lande, hvis økonomiske vanskeligheder forværres af overgangen til demokrati; understreger, at sådanne EU-finansierede foranstaltninger kun må iværksættes, hvis alle involverede parter i hvert enkelt tilfælde forpligter sig på en kontrollerbar overholdelse af de sociale, miljømæssige og arbejdsretlige standarder, som er gældende internationalt og i EU, og at de pågældende foranstaltninger medfører en øjeblikkelig forbedring af de sociale forhold for borgerne i ENP-landene;

28. støtter kraftigt fremme af samarbejde på subregionalt plan og grænseoverskridende projekter og understreger betydningen af at udvikle supplerende former for økonomisk samarbejde mellem partnere på bilateralt og multilateralt plan, som vil skabe reelle fordele for borgerne og forbedre det politiske klima i regionen; understreger, at et sådant subregionalt økonomisk samarbejde skal indgå som led i et bredere integrationsprojekt til gavn for udviklingen af subregionale projekter på områderne mobilitet, social og miljømæssig beskyttelse, kultur og uddannelse; lægger særlig vægt på vigtigheden af at fremme "syd-syd"- og "øst-øst"-samhandelen og den økonomiske integration mellem de berørte lande; finder, at forbedringer af denne form for samarbejde mellem partnerne vil være et signal om tilslutning til de europæiske værdier vedrørende godt naboskab og partnerskaber til fælles gavn;
29. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte opbygning af administrativ kapacitet på områderne beskæftigelse og sociale anliggender med særlig hensyntagen til kapacitetsopbygning inden for juridiske tjenesteydelser, som vil sikre en bedre forberedelse til at gennemføre reformerne;
30. fremhæver betydningen af fagforeninger og arbejdsmarkedsdialog som led i den demokratiske udvikling af ENP-partnerlandene; opfordrer disse lande til at styrke arbejdstagernes og fagforeningernes rettigheder; påpeger den vigtige rolle, som arbejdsmarkedsdialogen kan spille i forbindelse med de samfundsøkonomiske udfordringer i områderne;
31. minder om nødvendigheden af at sikre, at minimumsløn i henhold til national praksis giver en passende levestandard for arbejdstagere og deres familier, og at fradrag i lønninger ikke bør fratage arbejdstagere og deres forsørgelsespligtige personer deres midler til underhold;
32. bemærker, at der bør fastsættes tilstrækkelig lange opsigelsesvarsler for ansættelsesforhold under hensyntagen til arbejdstagerens anciennitet;
33. understreger, at EU skal lægge særlig vægt på det decentrale, lokale samarbejde omkring mindre projekter, der kan sikre øjeblikkelige og håndgribelige forbedringer af livskvaliteten for borgerne i naboskabslandene og dermed bidrage til at konsolidere de demokratiske fremskridt i alle egne af disse lande;
34. opfordrer Kommissionen til at bruge strategidokumenterne om fattigdomsbekæmpelse (PRSP) som den primære politiske ramme for fattigdomsorienteret økonomisk vækst på mellemlang sigt og for den ligelige fordeling af velstanden i overensstemmelse med landets behov;

Associeringsaftaler

35. understreger den mulighed, som forhandlinger om associeringsaftaler giver for at fremme reformer; understreger, at alle komponenterne bør kædes sammen, for at EU kan uddybe sine forbindelser på en samlet og sammenhængende måde; mener, at de derfor bør omfatte konkrete betingelser, tidsplaner og benchmarks, som bør overvåges regelmæssigt; understreger, at det er nødvendigt at lade disse aftaler omfatte reelle og håndgribelige incitament for partnerne til at gøre reformvejen mere attraktiv;

36. anfører, at differentiering bør finde anvendelse på handel med varer og tjenesteydelser, og opfordrer ENP-partnerlandene til at komme videre med at skabe de betingelser, der vil åbne mulighed for etablering af vidtgående og omfattende frihandelsområder (DCFTA'er), og opfordrer EU til at bistå dem i deres reformbestræbelser og til at åbne det indre marked på betingelse af den nødvendige tilpasning af sikkerheds- og kvalitetsspecifikationer til EU-standards samt til i fællesskab med dem at gennemføre en proces til gradvis og afbalanceret åbning af deres markeder, der er til fordel for begge parter; understreger, at EU også bør vurdere de politiske, sociale og miljømæssige forhold i hvert land med henvisning til deres deltagelse i det fremtidige DCFTA og senere fastlægge de gradvise skridt i gennemførelsen heraf, idet det sikrer, at der føres tilsyn med de internationale konventioner om arbejdslovgivning og børnearbejde; understreger, at handelsforbindelser, navnlig DCFTA'er, på grund af deres bestemmelser bør betragtes som et middel til at styrke ENP-landenes engagement i demokratiske værdier som led i konditionalitetsprincippet; støtter parallelt hermed fuldt medlemskab af WTO til alle stater i det østlige partnerskab;
37. påpeger, at udsigten til optagelse i EU, herunder artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Union og ønsket om medlemskab i lande i det østlige partnerskab, jf. artikel 49 i TEU, udgør en drivkraft for reformer i disse lande og yderligere styrker deres engagement i fælles værdier og principper, såsom demokrati, retsstat, respekt for menneskerettigheder og god regeringsførelse; mener, at indgåelsen af associeringsaftaler kan være et vigtigt skridt hen imod et yderligere politisk engagement og tættere forbindelser med EU via udveksling af god praksis og en konsolideret politisk og økonomisk dialog;
38. bekræfter på ny, at målet for det sydlige partnerskab er at bringe Middelhavets to kyster tættere på hinanden med henblik på at etablere et område med fred, demokrati, sikkerhed og velfærd for dets 800 millioner indbyggere og at give EU og dets partnere effektive bilaterale og multilaterale rammer, som giver dem mulighed for at overvinde demokratiske, sociale og økonomiske udfordringer, fremme den regionale integration, navnlig med hensyn til handel, og at sikre fælles udvikling til gavn for alle og at bistå partnere med at opbygge demokratiske, pluralistiske og sekulære stater, især ved hjælp af programmer for opbygning af institutionel kapacitet, samt at udvikle gensidigt fordelagtige og ambitiøse handelsordninger for varer og tjenesteydelser, efter forudgående udarbejdelse af de dermed forbundne konsekvensanalyser, der kan føre til DCFTA'er, hvilket sikkert vil udgøre det første skridt i retning af et stort "Euro-Middelhavs-økonomiområde", hvilket også kan bidrage til at lette de økonomiske problemer i vores nabolande i syd og fremme en syd-syd-integration; opfordrer Kommissionen og Rådet til at lette gennemførelsen af de seks pakker af foranstaltninger, som blev beskrevet i Kommissionens dokument af 30. marts 2011 vedrørende opfølgning af handels- og investeringsinitiativer til gavn for partnere på den sydlige Middelhavskyst;
39. ønsker, at der fastsættes objektive og bindende kriterier for at indrømme "avanceret status"; understreger, at det er nødvendigt at afklare, hvilke rettigheder og pligter dette bilaterale engagement afføder både for partnerlandene og for EU;
40. understreger, at de aftalemæssige forbindelser med alle ENP-lande indeholder

bestemmelser om et regelmæssigt forum med henblik på behandling af menneskerettighedsspørgsmål i form af underudvalg om menneskerettigheder; anmoder EU-Udenrigstjenesten om fuldt ud at udnytte disse bestemmelser og inddrage de eksisterende underudvalg i eventuelle forhandlinger;

Sektorsamarbejde

41. understreger, at EU bør skabe synergier mellem europæiske eksterne og interne politikker, navnlig gennem en tilnærmelse af lovgivningen med henblik på jobskabelse, fattigdomsbekæmpelse, modernisering af arbejdsmarkedspolitikker, energisikkerhed og -effektivitet, udvikling af vedvarende energikilder og miljømæssig bæredygtighed, forbedring af den sociale sikring, skabelsen af velstand og den sociale retfærdighed og fremme af handelen i overensstemmelse med princippet om diversificering;
42. mener, at deling af et fælles område indebærer en retfærdig ansvarsfordeling, og opfordrer til et bedre samarbejde, navnlig med hensyn til alle politikker og problematikker, som har en grænseoverskridende dimension; opfordrer derfor til, at det sektorspecifikke samarbejdes regionale og grænseoverskridende dimensioner styrkes;
43. glæder sig over partnerlandenes øgede samspil i EU-agenturerne på forskellige områder; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en klar og fyldestgørende liste over de relevante agenturer og programmer, som naboskabslandene vil kunne deltage i, sammen med en oversigt over form, finansielt bidrag og metode for en sådan differentieret deltagelse;
44. støtter yderligere samarbejde inden for sektorer som industrien, SMV'er, forskning, udvikling og innovation, ikt, herunder it-systemers sikkerhed, rumfart og turisme og betoner fordelene ved fælles programlægningsinitiativer for forskning i EU og nabolandene; glæder sig over Kommissionens forslag vedrørende udviklingen af et fælles rum for viden og innovation og af en ikt-baseret digital økonomi og opfordrer medlemsstaterne og nabolandene til at bekræfte deres tilsagn om at gøre fremskridt i denne retning; minder om vigtigheden af effektive mekanismer til handelslettelse og investeringsfremme mellem EU og nabolandene for at styrke handelspartnerskaber og gøre det muligt for økonomiske aktører, især SMV'er, at få tilstrækkelige og pålidelige oplysninger om handels- og investeringsvilkår i partnerlandene;
45. glæder sig over styrkelsen af ENP's dimension om energisamarbejde; understreger betydningen af at dele EU's erfaringer med reform af energisektoren med nabolande; finder det nødvendigt at øge indsatsen, når det gælder energieffektivitet og fremme af vedvarende energikilder; kræver energiforsyningsikkerhed gennem en diversificering af kilderne, styring af efterspørgslen og udbygning af forbindelserne til hovedleverandørerne og transitlandene og koordination af nukleare sikkerhedsforanstaltninger, især i områder med høj risiko for seismisk aktivitet, samt øget gennemsigtighed, således at det sikres, at fuld overholdelse af miljøaftaler og internationale aftaler om nuklear sikkerhed fortsat er et prioriteret område inden for EU's energipolitik, og at både de østlige og sydlige nabolande fortsat indtager en central plads i EU's eksterne energipolitik; opfordrer til, at der træffes effektive

foranstaltninger for at sikre, at solidaritetsprincippet finder anvendelse på energiområdet;

46. glæder sig over forslaget om oprettelse af et europæisk energifællesskab, og mener, at dette kan være et vigtigt skridt på vejen mod samarbejde med vore nabolande; understreger den vigtige rolle, som de sydlige nabolande spiller for energiforsyningen til flere medlemsstater; påpeger, at det er nødvendigt at fremme forbindelserne mellem gas- og elektricitetssektorerne i Euro-Middelhavsområdet; fremhæver den strategiske betydning af Nabucco-projektet og dets hurtige gennemførelse samt af transport af flydende naturgas inden for rammerne af AGRI-projektet; opfordrer Kommissionen til bl.a. gennem investeringer at tilskynde til opbygning, opgradering og udvikling af intelligente energinetværk og infrastruktursammenkoblinger med EU's nabolande;
47. henleder desuden opmærksomheden på den støtterolle, EU kunne spille i forbindelse med løsning af miljøproblemer i nabolandene, navnlig med hensyn til bortskaffelse af store lagre af ”forældede pesticider”, som kan forårsage omfattende kemisk forurening;
48. støtter et udvidet samarbejde på transportområdet, bl.a. gennem en tættere sammenkædning af EU's og partnerlandenes infrastrukturnet for at lette udvekslingen af personer og varer, hvilket kan opnås ved tættere markedsintegration og bedre infrastrukturforbindelser;
49. finder det meget vigtigt med et internationalt, regionalt og tværregionalt samarbejde baseret på en ægte dialog mellem forskellige kulturer og omfattende alle samfundssektorer (myndigheder, institutioner, organisationer og kulturelle foreninger); opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at koordinere den strategiske anvendelse af de kulturelle aspekter af den eksterne politik ved at søge at skabe komplementaritet med medlemsstaternes eksterne kulturpolitikker;
50. slår atter kraftigt fast, at der er en forbindelse mellem på den ene side udvekslinger og samarbejde mellem EU og ENP-lande inden for kultur, uddannelse og sport og, på den anden, udviklingen og styrkelsen af et åbent civilsamfund, demokratiet og retsstaten samt udbredelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettighederne; understreger, at samarbejdet på disse områder udgør en merværdi for såvel EU som ENP-landene;
51. mener, at fremme af deltagelse i EU-kulturprogrammer kan gavne den materielle og ikkematerielle udvikling i ENP-lande, og understreger derfor betydningen af programmer som Media Mundus og af projekter, der gennemføres i Middelhavsunionens og i det østlige partnerskabs kulturprogramms regi; påpeger endvidere, at kultur- og mobilitetsprogrammer også bør fokusere på mobilitet for kunstnere og kunststuderende; slår til lyd for indførelsen af et kulturvisum for kunstnere og andre fagfolk på kulturområdet fra ENP-lande; opfordrer tillige Kommissionen til at foreslå et initiativ vedrørende visum til kortvarigt ophold med det formål at fjerne hindringerne for mobilitet i den kulturelle sektor;
52. understreger betydningen af inden for rammerne af ENP at styrke samarbejdet med henblik på udviklingen af sport i de pågældende lande i betragtning af

sportsaktiviteters uddannelsesmæssige værdi; opfordrer de europæiske institutioner og medlemsstaterne til at arbejde for fri bevægelighed for atleter i hele verden, begyndende med atleter fra ENP-landene;

53. henstiller indtrængende, at der foretages en vurdering af allerede eksisterende programmer for at sikre effektiv anvendelse af ressourcer med henblik på opfyldelse af EU's mål og målsætninger; støtter strømlining af den interne drift i Kommissionen i forbindelse med de forskellige allerede eksisterende programmer og projekter, der beskæftiger sig med kultur og uddannelse;
54. henleder opmærksomheden på den merværdi, som Tempus IV-programmet har for fremme af samarbejdet og for bestræbelserne på at modernisere uddannelsessystemerne i EU's nabolande, og opfordrer Kommissionen til at styrke programmet i forbindelse med den næste flerårige finansielle ramme;
55. håber, at partnerlandene vil blive mere aktivt involveret i arbejdet i Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut og Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur;
56. bemærker, at en styrkelse af ungdomsdimensionen af det østlige partnerskab og Middelhavsunionen er en vigtig investering i fremtiden for EU-ENP-forbindelserne, med et stort potentiale i de kommende år, og i demokratiseringen af disse partnere og harmoniseringen af deres lovgivning med europæiske standarder; gentager, at yderligere midler, der tildeles Erasmus Mundus og Aktive unge i 2012 på EU-budgettet for 2012, bør fremme samarbejdet mellem højere uddannelsesinstitutioner, forbedre udvekslingen af akademisk personale og studerende og opbygge netværker, der øger ngo'ers kapacitet inden for ungdommen i Europa og ENP-lande;
57. mener, at Euro-Middelhavsuniversitetet (EMUNI) frembyder en enestående platform og mulighed for at styrke samarbejdet med vore sydlige naboer på området for højere uddannelse og mobilitet for studerende på et tidspunkt, hvor det er af særlig afgørende betydning at uddybe forbindelserne med de sydlige partnerskabslande og især med deres yngre generationer; fremhæver i denne forbindelse, at EMUNI's potentiale bør udvikles mest muligt;
58. opfordrer Kommissionen til at overtage det forslag, der blev fremsat af Parlamentet i kølvandet på det arabiske forår, om at indføre et Erasmusprogram for Euro-Middelhavsområdet, et initiativ, som – hvis det bliver en succes – det ville være passende at udvide til hele naboskabsområdet; beklager på dette stadium utilstrækkeligheden af Kommissionens forslag, idet det på trods af Kommissionens erklæringer den 27. september 2011 i virkeligheden kun indebærer en meget beskedent forøgelse af antallet af Erasmus Mundus-stipendier;
59. opfordrer Kommissionen til at overtage det forslag, der blev fremsat af Parlamentet i kølvandet på det arabiske forår, om at oprette et Leonardo da Vinci-program for Euro-Middelhavsområdet, der skulle have til formål at begunstige mobiliteten for unge, som ønsker at tage en erhvervsuddannelse i udlandet, og dette med henblik på at bidrage til bekæmpelse af den ungdomsarbejdsløshed, der er et indgroet fænomen i de sydlige Middelhavslande;

60. bekræfter sin stærke støtte til det EU-finansierede projekt med ENP-stipendier til universitetskandidater fra ENP-landene og EU på Europakollegiet; mener, at dette vil give mulighed for at forberede kommende samtalepartnere fra EU- og naboskabslande med fuldstændigt og fagligt kendskab til indholdet af og ånden i EU's politikker, lovgivning og institutioner, til EU-ENP-relaterede job; opfordrer de partnerlande, hvis borgere har fået et sådant stipendium, til at anvende disses viden og erfaring ved at ansætte dem i den nationale forvaltning og tilbyde dem passende arbejdsvilkår;
61. fremhæver lokalmyndighedernes vigtige rolle i den demokratiske udvikling i vore partnerlande; opfordrer derfor Kommissionen til at styrke og øge TAIEX¹- og venskabsprogrammerne (twinning) mellem lokalmyndighederne i EU og partnerlandene;

Mobilitet

62. minder om, at EU bør forbedre forvaltningen af og maksimere de gensidige fordele ved migration til udvikling, bl.a. ved at sørge for bedre forhold for lovlige indvandreres etablering i EU og behandle de underliggende årsager til ulovlig migration i partnerlandene; mener, at EU er nødt til at begunstige lovlige indvandring af arbejdskraft ved at indgå mobilitetspartnerskaber, der tager hensyn til den demografiske, sociologiske og beskæftigelsesmæssige balance på begge sider, og ved at tilskynde til udveksling af specialister mellem EU og tredjelande; opfordrer medlemsstaterne til at betragte mobilitetsdebatten som en vigtig del af naboskabspolitikken, der ikke først og fremmest skal styres af sikkerhedshensyn; understreger betydningen af at bekæmpe ulovlig indvandring og retsforfølge de organisationer, der er ansvarlige for menneskehandel;
63. mener, at EU parallelt og i fuld åbenhed bør fremme sit arbejde om visumlempelses- og tilbagetagelsesaftaler med henblik på gradvist og med udgangspunkt i de enkelte tilfælde at nå frem til en visumfri ordning – når alle betingelser er opfyldt; opfordrer ligeledes til, at der indføres materielle betingelser for udstedelse og fornyelse af visum, som indebærer større respekt for menneskerettighederne; understreger i denne forbindelse, at unges og studerendes mobilitet bør prioriteres højest; fremhæver også, at de østlige partnerskabslande bør kunne drage fordel af et privilegeret EU-tilbud om visumliberalisering, for så vidt angår tidsplan og indhold; understreger, at bestemmelserne om asyl skal være helt i overensstemmelse med internationale forpligtelser og tilsagn samt EU-standarder, især på menneskerettighedsområdet;
64. minder i denne forbindelse om, at medlemsstaterne skal overholde "non-refoulement"-princippet og gøre alt, hvad de kan, for at muliggøre etableringen af et tilgængeligt, retfærdigt og beskyttende europæisk asylsystem;
65. opfordrer medlemsstaterne og EU til at ratificere protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen som supplement til De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet; mener, at revisionen af den europæiske naboskabspolitik bør lette vedtagelsen af særlige foranstaltninger på disse områder; tilslutter sig Kommissionens

¹ Teknisk bistand og informationsudveksling.

iagttagelser vedrørende situationen for så vidt angår migration af familiære årsager og ser frem til dens kommende grøn bog om emnet;

66. understreger betydningen af at lægge særlig vægt på den yngre generation og fremhæver behovet for at øge synergierne mellem "Unge på vej"-initiativet og ENP; understreger, at EU bør øge samarbejdet på det akademiske og erhvervsfaglige uddannelsesområde ved straks at udvide og øge stipendieprogrammer og studerendes, kandidaters, læreres og akademikers mobilitet ved at fremme udveksling mellem højere læreanstalter og erhvervsuddannelsesinstitutioner samt offentlig-private partnerskaber inden for forskning og erhvervslivet; finder det væsentligt at udvikle mere fleksible, hurtige procedurer for visumudstedelse til deltagere i sådanne programmer; understreger behovet for at arbejde videre med ENP-partnerlandene om at opnå gensidig anerkendelse af kvalifikationer og uddannelsessystemer, navnlig når det gælder tilnærmelsen af eksamensbeviser og normer for videregående uddannelser til det europæiske område for videregående uddannelser; understreger det stærke behov for en struktureret informationspolitik over for borgerne i naboskabspartnerlandene om muligheden for deltagelse i EU-programmer;
67. opfordrer Rådet og Kommissionen til at etablere en struktureret dialog med myndighederne i tredjelande med henblik på at udvikle en tilgang til mobilitet, der er til fordel for alle, lette visaformaliteterne, i højere grad udnytte mulighederne i EU's visumkodeks, samtidig med at de forbedrer og harmoniserer anvendelsen heraf for at sikre lige og fair vilkår for ansøgere i alle medlemsstater, især med fokus på virkningerne af den indbyrdes afhængighed mellem udviklingsbistand, sikkerhed samt lovlig og ulovlig migration som defineret i den samlede migrationsstrategi; opfordrer til at være særlig opmærksom på, at partnerlande ikke kommer til at lide under "hjerneflugt";
68. opfordrer EU til at fremme tilgængeligheden og tildelingen af EU-midler til projekter, der tager sigte på at oplyse migranter om deres rettigheder og forpligtelser og beskytte deres rettigheder, særlig uledsagede mindreårige, kvinders og andre sårbare gruppers rettigheder; anmoder derfor Kommissionen om at forelægge Parlamentet en detaljeret rapport om anvendelsen af de EU-midler, der er afsat til nabolandene, herunder gennem Kommissionens tematiske program for samarbejde med tredjelande på migrations- og asylområdet;

Regional dimension

69. er fortsat overbevist om, at den europæiske naboskabspolitik kun bliver fuldstændig effektiv, hvis der skabes synergier mellem dens bilaterale og multilaterale dimensioner; anser det derfor for absolut nødvendigt at styrke de multilaterale aspekter inden for den europæiske naboskabspolitik og allokere en større del af midlerne under Det Europæiske Naboskabs- og Partnerskabsinstrument hertil;
70. bifalder forslaget om at anvende de multilaterale rammer mere strategisk for at fremme de bilaterale forbindelser mellem partnerne og forventer konkrete foranstaltninger med henblik på at indføre dette forslag i praksis; ser i denne forbindelse med stor interesse frem til den køreplan med mål, instrumenter og foranstaltninger, som den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen

og Kommissionen har bebudet vil blive forelagt inden årets udgang;

71. mener, at østpartnerskabets multilaterale dimension bør styrkes og udvikles yderligere, herunder civilsamfundsforummet; understreger betydningen af at tilvejebringe en konstruktiv dialog med Tyrkiet og Rusland om regionale spørgsmål af fælles interesse og navnlig for så vidt angår sikkerhedsspørgsmål;
72. understreger, at regionernes rolle er af afgørende betydning for at sikre vellykkede langsigtede sociale og økonomiske reformer og bæredygtig udvikling; understreger, at ENP bør anskues bredt med henblik på at sætte skub i den økonomiske udvikling i grænseområder; mener, at principperne for det territoriale samarbejde også gælder for de ydre grænser og er et vigtigt redskab til forbedring af EU's økonomiske udvikling samt EU's overordnede politiske mål for den europæiske naboskabspolitik; mener, at den nye tilgang inden for ENP skal give plads til EU's makroregionale strategier, og at potentialet i EU-makroregioner, som omfatter EU's nabolande, skal udnyttes fuldt ud med henblik på en bedre koordinering af prioriteringer og projekter af fælles interesse for EU og ENP-landene for at opnå fælles positive resultater og optimere de investerede ressourcer;
73. understreger euroregionernes fremtrædende rolle for opfyldelsen af samhørighedspolitikens mål og opfordrer Kommissionen til at fremme og støtte deres udvikling, især i grænseregioner, med henblik på at øge euroregionernes rolle inden for ENP;
74. understreger det store potentiale hos de europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS'er), som inddrager regioner uden for de ydre grænser; opfordrer til indgåelse af specifikke aftaler med tilstødende tredjelande om indførelse af nationale love, som åbner mulighed for EGTS-strukturer i henhold til deres nationale love, og mellemstatslige aftaler, som gør det muligt for lokale og regionale myndigheder i tredjelande at deltage i EGTS'er;
75. mener, at ENP i fremtiden bør tage højde for den rolle, som regionerne i den yderste periferi spiller i EU's politik for eksterne forbindelser; bemærker, at de repræsenterer en reel mulighed for at påvirke EU's udenrigspolitik, da de på den ene side tillader EU at have tættere forbindelser med en lang række tredjelande og på den anden giver mulighed for at søge løsninger på komplekse problemer såsom ulovlig migration; opfordrer Kommissionen til at sørge for større fleksibilitet i forbindelse med innovative finansieringsmuligheder til udvalgte projekter inden for samhørighedspolitikken, således at disse gennemføres i og er til gavn for både EU-regioner og regioner i tredjelande;
76. understreger betydningen af en bredere geografisk og strategisk tilgang, når man ser på ENP i et fremtidigt perspektiv, og erindrer om, at EU i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2006 om ENP, i november 2007 fastlagde særlige politikker om øriger i Atlanterhavet, der ligger tæt op til EU-området, som grænser op til det europæiske kontinent, og hvis situation giver anledning til særlige spørgsmål om geografisk nærhed, kulturelt og historisk slægtskab og fælles sikkerhed; glæder sig over de mange vellykkede resultater og dynamikken i de særlige politikker, der allerede er gennemført, navnlig det særlige partnerskab

mellem Kap Verde og EU, og opfordrer EU til yderligere at styrke sin dialog og samordning af politikker med disse lande og til at støtte deres bestræbelser på at konsolidere politiske, sociale og økonomiske reformer;

77. forstår, at Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik (GD Regio) har stor erfaring med forvaltningen af EFRU, og er overbevist om, at det vil være hensigtsmæssigt for målene med ENPI at trække på GD Regios råd vedrørende forvaltningen af midler; mener derfor, at forvaltningen af disse finansielle værktøjer i forbindelse med programmerne for grænseoverskridende samarbejde skal gå tilbage til GD Regio, som var ansvarlig for den førhen;
78. glæder sig over den fælles erklæring fra det østlige partnerskabs topmøde i Warszawa den 30. september 2011 samt over erklæringen om situationen i Hviderusland, navnlig med hensyn til principperne om demokrati, menneskerettigheder og retsstaten, forpligtelsen til et tættere bilateralt engagement, såvel økonomisk som politisk, herunder viljen til at gøre fremskridt i forhandlingerne om associeringsaftaler, styrkelse af det multilaterale samarbejde blandt partnerne og fremme af mobilitet og forpligtelsen til at fremskynde dets gennemførelse til gavn for partnerlandenes samfund;
79. mener, at styrkelsen af det østlige partnerskab vil være af afgørende betydning for udviklingen af EU's grænseregioner; understreger, at det østlige partnerskab og regionaludviklingen skal gå hånd i hånd og fremme bi- og multilateralt samarbejde, herunder frihandelsaftaler og fælles projekter med en passende finansiering, såsom kulturel og mellemfolkelig udveksling;
80. understreger betydningen af yderligere at fremme regionalt samarbejde i Sortehavsregionen og videreudvikle EU's strategi for Sortehavsregionen; peger på, at EU's politikker over for Sortehavsregionen og det østlige partnerskab supplerer hinanden; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at gøre positiv brug af de forskellige tilgange, der indgår i de to initiativer, og til på alle niveauer at afklare, hvordan denne væsentlige grad af komplementaritet bedst kan udnyttes;
81. understreger Middelhavsunionens betydning som permanent forum for dialog og samarbejde og instrument til fremme af demokrati; opfordrer det (kommende) fælles formandskab for Middelhavsunionen til at holde fast ved de ambitiøse målsætninger, der oprindeligt fastsattes, og til at bidrage til en effektiv udvikling af den europæiske naboskabspolitik i Middelhavsområdet; er af den opfattelse, at Middelhavsunionen bør fremme en sund økonomisk, samfundsmæssig og demokratisk udvikling og skabe et stærkt og fælles grundlag for et tæt regionalt samarbejde mellem EU og naboerne mod syd; glæder sig over, at Middelhavsunionen giver mulighed for at styrke komplementariteten mellem bilaterale politikker og regionale politikker med henblik på at nå målene for Euro-Middelhavssamarbejdet på en mere effektiv måde, der bygger på gensidig anerkendelse af fælles værdier og skabelse af et område med fred, sikkerhed og velstand; glæder sig navnlig over, at den nye generalsekretær for Middelhavsunionen har forpligtet sig til at arbejde for og fremme projekter i Middelhavsunionens regi inden for demokrati og civilsamfund; glæder sig derfor i denne forbindelse over forhøjelsen af bevillingerne til

naboskabsinvesteringsfaciliteten;

82. minder om betydningen af, at den europæiske naboskabspolitik i sine multilaterale aspekter støtter en hurtig og effektiv iværksættelse af konkrete projekter under Middelhavsunionen, som skal bane vejen for en fælles udviklings- og integrationsproces, bl.a. via samfinansiering af gennemførlighedsundersøgelser og støtte til mere udbredt anvendelse af lån på lempelige vilkår;
83. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at undersøge mulighederne for en institutionel forbindelse mellem den europæiske naboskabspolitik og de naboskabspolitikker, der føres af centrale regionale aktører, først og fremmest Tyrkiet; minder om Ankaras ambition om at inspirere til og fremme overgangen til demokrati og socioøkonomiske reformer i det sydlige nabo område; konstaterer, at tyrkiske institutioners og ngo'ers deltagelse i ENP-instrumenter ville indebære enestående synergivirkninger, navnlig på områder såsom institutionsopbygning og udvikling af civilsamfundet; mener, at det praktiske samarbejde bør suppleres af en struktureret dialog mellem EU og Tyrkiet for at koordinere deres respektive naboskabspolitikker; anbefaler, at et lignende tilbud om samarbejde inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik i princippet bør udstrækkes til Rusland og andre relevante interessenter;

EU og konfliktløsning

84. minder om, at fredelig løsning af regionale militære konflikter, herunder såkaldte indefrosne konflikter, er en væsentlig forudsætning for konsolidering af demokratiet, respekt for menneskerettighederne, velstand og økonomisk vækst og dermed bør være af største interesse for EU;
85. minder om, at EU bør involvere sig mere og spille en mere aktiv, sammenhængende og konstruktiv rolle i løsningen af regionale konflikter bl.a. via EU-Udenrigstjenesten ved at udvikle flere tillidsskabende foranstaltninger, arbejde for forsoning og mægling, overveje nye pragmatiske og innovative tilgange, bl.a. iværksættelse af offentlige kommunikationsstrategier i partnerlande, fremme et europæisk civilt fredskorps og lokale mæglingsaktioner, støtte samfundskulturen – navnlig uddannelse og inddragelse af børn og unge – og dialogen i samfundet og mellem de enkelte samfundsgrupper, inddrage civilsamfundsorganisationer, udvikle grænseoverskridende projekter samt styrke gode naboforhold; minder om, at det er meget vigtigt at styrke det politiske samarbejde, når det gælder sikkerhed og bekæmpelse af terrorisme og bestemte former for ekstremisme;
86. mener, at dialog mellem kulturer og religioner er afgørende for at øge den gensidige forståelse, respekt, solidaritet og tolerance i forbindelserne med og blandt partnerlandene i nabo områderne; opfordrer til, at de foreslåede nye instrumenter som led i den europæiske naboskabspolitik navnlig fokuserer på at fremme udviklingen på disse områder;
87. understreger i kølvandet på revolutionerne i Nordafrika betydningen af at yde støtte til retsopgør i en overgangsperiode og opfordrer alle partnerlande til at samarbejde med internationale retshåndhævende myndigheder, nærmere bestemt Den Internationale

Straffedomstol;

88. insisterer på behovet for at bevare en regional tilgang og bifalder beslutningen om både at udnævne en særlig repræsentant for Sydkaukasus og for det sydlige Middelhavsområde samt om at oprette en taskforce for det sydlige Middelhavsområde; mener, at en lignende taskforce for Sydkaukasus bør overvejes; understreger behovet for at sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til EU's aktive rolle i 5+2 drøftelserne om Transdnestrien, især efter afslutningen af EU's særlige repræsentants mandat;
89. understreger, at regionale konflikter ikke kan forstås, medmindre man tager hensyn til deres kulturelle sammenhæng; opfordrer til, at der iværksættes en sammenhængende strategi i lighed med den, der er indført via Blue Shield, hvorved kulturen kommer til at spille en rolle i forbindelse med konfliktforebyggelse og genetablering af fredelige tilstande;
90. glæder sig over det arbejde, som internationale organisationer, navnlig OSCE og FN-organer, udfører på jorden i konflikt- og post-konflikt-situationer og ved at fremme bæredygtig udvikling i hele området, især UNRWA's mangeårige engagement i forbindelse med palæstinensiske flygtninge;
91. støtter EU's humanitære indsats til fordel for udvikling og fred i partnerlandene i det østlige naboskabsområde og navnlig EU's væsentlige bidrag til UNRWA; beklager imidlertid, at denne indsats endnu ikke er ledsaget af en styrkelse af EU's position som fremtrædende politisk aktør i Mellemøsten; opfordrer Udenrigstjenesten og Kommissionen til at gøre alt for at give Unionens tilstedeværelse og indsats i regionen en politisk vægt, der står mål med dens betydelige engagement for så vidt angår humanitær bistand og udviklingsbistand;

Den parlamentariske dimension

92. understreger, at Europa-Parlamentet spiller en vigtig rolle i kraft af sine parlamentariske delegationer og delegationer til parlamentariske forsamlinger, ved styrkelse af den politiske dialog og fremme af fuldstændig frihed, demokratiske reformer og retsstatsprincippet i partner- og nabolandene, og betoner, at disse kontakter også kunne være en måde at vurdere opfyldelsen af de kommende kriterier og tilpasse det bilaterale og multilaterale samarbejde i lyset af de begivenheder, der indtræffer, og de fremskridt, der gøres;
93. bekræfter på ny, at de multilaterale parlamentariske forsamlinger, såsom Euronest og Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen, er afgørende vektorer for tillids- og sammenhængsskabende foranstaltninger mellem EU og partnerlandene og blandt partnerlandene selv og derfor i høj grad bidrager til opfyldelsen af målene for det østlige partnerskab og Middelhavsunionen; henstiller til EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen i videst muligt omfang at knytte Euronest-medlemmer til de multilaterale strukturer og platforme i østpartnerskabet; insisterer på nødvendigheden af at anerkende Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen som en legitim parlamentarisk institution i Middelhavsunionen; understreger, at et fuldt udbygget sekretariat vil gøre arbejdet i Euronest og Den Parlamentariske Forsamling

for Middelhavsunionen mere sammenhængende og bringe det i overensstemmelse med den europæiske naboskabspolitik planlagte programmer for den østlige og sydlige regionale dimension;

94. opfordrer EU til inden for rammerne af programmet for omfattende institutionsopbygning at yde øget økonomisk og teknisk støtte og ekspertrådgivning til de nationale parlamenters forvaltninger i de østlige partnerskabslande for at styrke deres effektivitet, gennemsigtighed og ansvarlighed, hvilket er en afgørende forudsætning for, at parlamenterne kan spille deres tiltænkte rolle i de demokratiske beslutningsprocesser;
95. bekræfter sin åbenhed over for at byde repræsentanter for det belarussiske parlament velkommen i Euronest, så snart det internationale samfund, herunder OSCE, anser parlamentsvalg i Belarus for demokratiske;

Finansiering

96. glæder sig over forslaget om det nye europæiske naboskabsinstrument og en forøgelse af midlerne til ENP, som krævet i tidligere beslutninger; mener, at fordelingen af midlerne bør være fleksibel og hensigtsmæssig for begge regioner, samtidig med at den regionale balance opretholdes, med en tilgang, der er resultatorienteret og baseret på forpligtelser og fremskridt, når det gælder reformer i partnerlandene, men også på partnerlandenes behov og kapacitet; bemærker, at større fleksibilitet og forenkling bør respektere retten til demokratisk kontrol og være ledsaget af en øget kontrol af udgifterne;
97. mener, at det er vigtigt at bevare en rimelig balance mellem komponenter i øst og syd, især fordi nabolandene i øst er i gang med at gennemføre programmer og reformer i relation til det østlige partnerskab og har udsigt til EU-medlemskab; mener dog, at denne balance ikke kan anses for permanent; giver sin fulde støtte til princippet om differentieret og resultatorienteret fleksibel finansiel bistand baseret på reelle behov, absorptionskapacitet og opfyldelse af mål;
98. mener, at revisionen af ENI skal være forenelig med og gennemføres i tilknytning til den nuværende evaluering af den flerårige finansielle ramme 2007-2013 samt forhandlingerne om perioden efter 2013, så det ikke bliver nødvendigt at genåbne forhandlingerne om finansieringen af naboskabspolitikken i 2012 og 2013;
99. kræver, at loftet for udgiftsområde 4 i EU's budget omhandlende det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument forhøjes betydeligt i betragtning af, at der til trods for, at der i de senere år er sket visse fremskridt med hensyn til at fremme samarbejde og gradvis økonomisk integration mellem EU og partnerlandene, er behov for at gøre en større indsats, i takt med at der opstår nye udfordringer og samarbejdsområder;
100. understreger, at den nødvendige omfordeling af bevillinger med henblik på den øgede finansiering af den europæiske naboskabspolitik bør baseres på klare prioriteringer og derfor ikke bør ske på bekostning af Unionens eneste redskab for krisereaktion og fredsskabelse, Stabilitetsinstrumentet, således som Kommissionen har foreslået;

understreger, at finansieringen af ENP ikke bør påvirkes af den aktuelle statsgældskrise;

101. beklager, at en stor procentdel af de disponible ENP-midler anvendes til rådgivning i stedet for at gå til projekter og programmer, og opfordrer i denne forbindelse til, at der i det nye instrument snarest muligt skabes en bedre balance i anvendelsen af disse midler;
102. understreger, at det i tilfælde, hvor EU har tilvejebragt humanitær bistand, er vigtigt at drage omsorg for, at der er en passende overgang mellem rehabilitering, genopbygning og udvikling for at modvirke nogle af de ødelæggende følger af revolutionerne;
103. mener, at EFSR kunne overvejes som en integreret del af ENI; foreslår, at det overvejes at om dirigere forvaltningen af ENI-midler til EFSR, hvis staterne ikke opfylder betingelserne for finansiering på grund af utilfredsstillende resultater;
104. fremhæver ENI's afgørende rolle som støtte for EU's makro-regionale strategier, såsom EU-strategien for Østersøområdet og EU-strategien for Donauregionen, ved at sikre midler til den eksterne dimension af disse strategier, vigtigst af alt aktiviteter, som involverer nabolandene;
105. understreger, at tildelingen af ressourcer bør baseres på et begrænset antal klart definerede prioriteter og kvantificerbare målsætninger i samråd med partnerlandene og under hensyntagen til deres behov og baseret på klare betingelser og allerede opnåede fremskridt; understreger, at budgetstøtte kun bør anvendes, når der er garanti for sund budgetforvaltning, og at hele spektret af tilgængelige redskaber bør anvendes for bedre at afspejle prioriteterne; understreger i denne forbindelse behovet for en styrkelse af lovgivningen om offentlige indkøb og af forvaltningen af de offentlige finanser i ENP-landene;
106. understreger behovet for en konsekvent tilgang i forbindelse med bistand til nabolande fra de enkelte EU-medlemsstater og EU inden for rammerne af ENP; er tilhænger af enhver mekanisme, der kan bidrage til at koordinere og strømline de forskellige EU-donorers aktioner i ENP-landene uden at tilføje unødvendige bureaukratiske lag;
107. påpeger, at selv om bistand kan være en løftestang for ENP-landene, er det ikke nok til at garantere bæredygtig og varig udvikling; opfordrer derfor ENP-landene til at styrke og anvende deres nationale ressourcer, etablere gennemsigtige beskatningssystemer og aktivt inddrage den private sektor, de lokale myndigheder og civilsamfundet i ENP-dagsordenen og arbejde for øget ejerskab til ENP-projekter for disse grupper;
108. glæder sig over G8-medlemslandenes beslutning om at øge lånefaciliteterne for de lande i det sydlige partnerskab, der har indledt en demokratisk overgang; mener, at de forpligtelser, der blev indgået den 27. maj 2011 som led i "Deauville-partnerskabet", kan fremme en økonomisk mobilisering til fordel for demokrati og udvikling i Den Europæiske Unions partnerlande;
109. opfordrer i lyset af det arabiske forår samt de demokratiske tilbageslag i visse østlige partnerskabslande til en særlig selvkritisk vurdering af de finansielle instrumenter,

som tidligere anvendtes inden for det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument ENPI hvad angår deres funktionsmåde på områder som demokrati, menneskerettigheder, styreformer, korrupsionsbekæmpelse, institutionsopbygning og støtte til civilsamfundet; mener, at EU må føre en ny politik, der skal styrke samarbejde omkring konfliktforebyggelse;

110. er af den faste overbevisning, at der i forbindelse med denne revision bør foretages en gennemgang af den finansielle bistand til Den Palæstinensiske Myndighed og UNRWA, og at denne bør gøres til genstand for langsigtet programmering som en integreret del af naboskabspolitikken; accepterer ikke argumentet om, at den manglende politiske stabilitet i regionen og fredsprocessens særtræk kun gør det muligt at foretage foreløbig programmering og forstærkning fra sag til sag;
111. opfordrer til, at der i betragtning af de nuværende presserende behov, navnlig i det sydlige naboskab, hurtigt opnås enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet om forslaget til en styrkelse af naboskabsinstrumentet for perioden 2012 til 2013; opfordrer desuden medlemsstaterne til straks at indfri deres bilaterale løfter til det sydlige Middelhavsområde og det østlige partnerskab.
112. fastholder, at Rådet uden yderligere forsinkelse bør vedtage det lovgivningsmæssige forslag om ændring af artikel 23 i ENPI-forordningen, som Kommissionen fremlagde i maj 2008, og som Parlamentet vedtog den 8. juli 2008, der vil gøre det muligt at geninvestere midler, der tilbageføres fra tidligere operationer; minder om, at denne foranstaltning allerede betragtes som givet og er afspejlet i forslaget om finansiering af revisionen af ENP i budgettet for 2011-2013; opfordrer Kommissionen til at overveje alternative metoder til at sikre, at yderligere risikovillig kapital straks stilles til rådighed via Den Europæiske Investeringsbank, til både den sydlige og den østlige dimension;
113. glæder sig over det arbejde, der udføres af Den Europæiske Investeringsbank, navnlig via Euro-Middelhavs-faciliteten for investeringer og partnerskab, og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), og understreger vigtigheden af og behovet for mere synergi med andre nationale og internationale finansielle institutioner, som også er aktive i disse lande; støtter ændringen af EBRD's vedtægter, som berettiger også de sydlige nabolande til at modtage bistand, og ønsker samtidig at sikre, at der skabes et frugtbart samarbejde og ikke en konkurrencesituation mellem Den Europæiske Investeringsbank og EBRD, hvis kapital for størstedelen vedkommende i begge tilfælde er af europæisk oprindelse;

*
* *

114. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, medlemsstaternes og ENP-landenes regeringer og parlamenter samt Middelhavsunionens generalsekretær.

8.11.2011

UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET

til Udenrigsudvalget

om revision af den europæiske naboskabspolitik
(2011/2157(INI))

Ordfører for udtalelse: Michèle Striffler

FORSLAG

Udviklingsudvalget opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. understreger, at Unionens politik med hensyn til udviklingssamarbejde føres inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil og dermed inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, men at Unionen i henhold til artikel 208, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har en forfatningsmæssig forpligtelse til at tage hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene; opfordrer derfor Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til under gennemførelsen af den europæiske naboskabspolitik over for partnerlandene i såvel det østlige som det sydlige naboskabsområde altid at holde sig disse mål - nemlig bekæmpelse og på sigt udryddelse af fattigdom - for øje;
2. støtter EU's humanitære indsats til fordel for udvikling og fred i partnerlandene i det østlige naboskabsområde og navnlig EU's væsentlige bidrag til UNRWA; beklager imidlertid, at denne indsats endnu ikke er ledsaget af en styrkelse af EU's position som fremtrædende politisk aktør i Mellemøsten; opfordrer Udenrigstjenesten og Kommissionen til at gøre alt for at give Unionens tilstedeværelse og indsats i regionen en politisk vægt, der står mål med dens betydelige engagement for så vidt angår humanitær bistand og udviklingsbistand;
3. opfordrer til, at mandatet for EU's særlige repræsentant for det sydlige Middelhavsområde udnyttes i udviklingsrelaterede anliggender, da det er af den opfattelse, at denne repræsentant kan spille en afgørende rolle med hensyn til at sikre, at demokratiprocessen

går hånd i hånd med konsolideringen af fremskridtene på udviklingsområdet, særlig hvad angår forbedring af de sociale og økonomiske forhold i de pågældende lande;

4. understreger behovet for at fortsætte finansieringen af den europæiske naboskabspolitik trods den nuværende økonomiske krise, men påpeger, at midler fra EU's budgetter for udviklingshjælp og humanitær hjælp under ingen omstændigheder kan anvendes til at finansiere den europæiske naboskabspolitik (der er omfattet af et specifikt instrument);
5. understreger, at det i tilfælde, hvor EU har tilvejebragt humanitær bistand, er vigtigt at drage omsorg for, at der er en passende overgang mellem rehabilitering, genopbygning og udvikling for at modvirke nogle af de ødelæggende følger af revolutionerne;
6. konstaterer, at den stemning af frihed, der prægede det arabiske forår på Middelhavets sydlige bredder, fik lokale civilsamfund til at frigøre sig fra den overdrevne kontrol, som de siddende magthavere hidtil havde udøvet; tilskynder til etablering af et tættere subregionalt samarbejde og støtter denne vilje til at frigøre sig, for så vidt som den er ledsaget af reel demokratisk fremgang, der sikrer det bedst mulige forsvar af fælles værdier (demokrati og menneskerettigheder – navnlig kvinders rettigheder – retfærdighed og retsstatsprincippet, de grundlæggende frihedsrettigheder – herunder ytrings-, samvittigheds- og trosfriheden, forsamlingsfriheden og mediefriheden, sikkerhed, demokratisk stabilitet, fremgang, en retfærdig fordeling af indkomst, velstand og muligheder, god regeringsførelse og bekæmpelse af korrupsion); støtter i samme ånd også opbygningen af et lokalt demokrati gennem decentralisering og en institutionel styrkelse af de lokale myndigheder;
7. fremhæver, at overholdelse af de grundlæggende menneskerettigheder, herunder de sociale og økonomiske rettigheder, bør udgøre hjørnestenen i naboskabspolitikken; opfordrer endvidere EU til at udarbejde en politik til bekæmpelse af børnearbejde under overholdelse af ILO-konventionerne om en mindstealder for adgang til beskæftigelse på 15 år og om de værste former for børnearbejde med henblik på afskaffelse af disse; understreger, at adgangen til grundlæggende uddannelse og erhvervsuddannelse bør garanteres i overensstemmelse med 2015-målene;
8. understreger, at det er særlig vigtigt i EU's udviklings- og menneskerettighedsprogrammer at støtte civilsamfundet, som går forrest i disse processer, især kvinde- og ungdomsorganisationerne; påpeger, at det efter valgene i de kommende måneder også vil være vigtigt at optrappe indsatsen for at styrke de nationale parlamenter, der bliver valgt, så de kan udøve deres kontrol- og overvågningsbeføjelser;
9. understreger, at demokratiseringsprocessen bør sigte på at styrke retsstatsprincippet og opbygge demokratiske institutioner, herunder et fungerende parlament, der repræsenterer politisk pluralisme; fremhæver civilsamfundets afgørende rolle i denne proces og opfordrer til indførelse af en klar og gennemsigtig mekanisme, som muliggør civilsamfundets aktive deltagelse;
10. fremhæver, at forbindelserne på migrationsområdet mellem Unionen og dens nabolande ikke kan reduceres til blot at omfatte EU's sikkerhedsmæssige prioriteter; opfordrer Udenrigstjenesten og Kommissionen til i deres fremtidige politikker også at lægge vægt

på beskyttelse af migranternes og flygtnings menneskerettigheder og sammenhængen mellem migration og udvikling i partnerlandene mod syd og øst.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	7.11.2011
Resultat af den endelige afstemning	+ : 21 - : 1 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Thijs Berman, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Santiago Fisas Ayxela, Fiona Hall, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Horst Schnellhardt, Giancarlo Scottà, Jan Zahradil
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	João Ferreira

8.11.2011

UDTALELSE FRA BUDGETUDVALGET

til Udenrigsudvalget

om revision af den europæiske naboskabspolitik
(2011/2157(INI))

Ordfører for udtalelse: Göran Färm

FORSLAG

Budgetudvalget opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. er af den opfattelse, at en konstruktiv langsigtet naboskabspolitik er af afgørende betydning for partnerlandene som en tilskyndelse til at gøre fremskridt hen imod fred, demokrati, stabilitet og velfærd, men også for Den Europæiske Union i betragtning af den betydning, som partnerlandene i øst såvel som i vest har for den fælles sikkerhed, miljøet og den økonomiske udvikling;
2. understreger, at revisionen af den europæiske naboskabspolitik (ENP) må føre til, at der udvikles et velstruktureret og langsigtet fremadrettet ENI-instrument, især under stramme budgetmæssige forhold, så overdrevne finansielle udsving og enhver potentiel overlapning med eksisterende instrumenter kan undgås; beklager i den henseende Udenrigsrådets konklusioner af 20. juni 2011, i henhold til hvilke der for væsentlig øget finansiell støtte [...] vil blive truffet afgørelse [...] med forbehold af navnlig den flerårige finansielle ramme;
3. opfordrer i lyset af det arabiske forår samt de demokratiske tilbageslag i visse østlige partnerskabslande til en særlig selvkritisk vurdering af de finansielle instrumenter, som tidligere anvendtes inden for det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument ENPI hvad angår deres funktionsmåde på områder som demokrati, menneskerettigheder, styreform, korrupsionsbekæmpelse, institutionsopbygning og støtte til civilsamfundet; mener, at EU må føre en ny politik, der skal styrke samarbejde omkring konfliktforebyggelse;

4. mener, at revisionen af ENI skal være forenelig med og gennemføres i tilknytning til den nuværende evaluering af den flerårige finansielle ramme 2007-2013 samt forhandlingerne om perioden efter 2013, så det ikke bliver nødvendigt at genåbne forhandlingerne om finansieringen af naboskabspolitikken i 2012 og 2013;
5. mener, at den finansielle bistand inden for naboskabspolitikken også skal tage hensyn til indvandring og asyl og bør støtte tiltag til at afbøde hjerneflugt, fremme oplysningskampagner om mulighederne for lovlig indvandring, give strukturel hjælp til modtagelse af asylansøgere og flygtninge, fremme uddannelse af embedsmænd i tredjelande på området for asyl og menneskerettigheder og lette reintegration af hjemvendte; anser det for nødvendigt, at det reviderede ENI ikke forsømmer dette aspekt, og at det er i stand til hurtigt at støtte og arbejde sammen med andre finansielle instrumenter vedrørende flygtninge, såsom Den Europæiske Flygtningefond, Den Europæiske Tilbagesendelsesfond og Fonden for De Ydre Grænser;
6. er enig i, at samspillet mellem ENI og andre instrumentet som f.eks. EIB og EBRD nødvendigvis må forbedres for at få maksimal EU-merværdi, undgå dobbeltarbejde og ressourceoverlapping samt optimere virkningen af bistanden; finder det i denne forbindelse hensigtsmæssigt, at der skabes brede rammer for dette samspil;
7. er af den faste overbevisning, at der i forbindelse med denne revision bør foretages en gennemgang af den finansielle bistand til Den Palæstinensiske Myndighed og UNRWA, og at denne bør gøres til genstand for langsigtet programmering som en integreret del af naboskabspolitikken; accepterer ikke argumentet om, at den manglende politiske stabilitet i regionen og fredsprocessens særtræk kun gør det muligt at foretage foreløbig programmering og forstærkning fra sag til sag;
8. mener, at det er vigtigt at bevare en rimelig balance mellem komponenter i øst og syd, især fordi nabolandene i øst er i gang med at gennemføre programmer og reformer i relation til det østlige partnerskab og har udsigt til EU-medlemskab; mener dog, at denne balance ikke kan anses for permanent; giver sin fulde støtte til princippet om differentieret og resultatorienteret fleksibel finansiell bistand baseret på reelle behov, absorptionskapacitet og opfyldelse af mål;
9. fremhæver ENI's afgørende rolle som støtte for EU's makro-regionale strategier, såsom EU-strategien for Østersøområdet og EU-strategien for Donauregionen, ved at sikre midler til den eksterne dimension af disse strategier, vigtigst af alt aktiviteter, som involverer nabolandene;
10. udtrykker tilfredshed med, at Kommissionen har forpligtet sig til at sætte skub i naboskabslandenes deltagelse i arbejdet i visse EU-agenturer og EU-programmer, der er åbne for deltagelse af tredjelande; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en klar og fyldestgørende oversigt over de relevante agenturer og programmer, som naboskabslandene vil kunne deltage i, sammen med et overblik over form, finansielt bidrag og metode for en sådan differentieret deltagelse;
11. insisterer på nødvendigheden af klart definerede prioriteter og målsætninger for at undgå overdreven spredning, der kan føre til meget beskedne resultater som følge af, at den finansielle bistand spredes for meget; anser en sådan selvpålagt begrænsning i form af

prioriteter for at være et grundlæggende værktøj også for konditionalitet og styrket tilsyn med bistand; bekræfter derfor på ny, at nabolandene og EU-institutionerne må være politisk og juridisk forberedt på hurtigt at tage finansiel bistand op til fornyet behandling, såfremt de krævede betingelser ikke opfyldes;

12. bemærker, at genanvendelsen af EIB-tilbagebetalinger udgør næsten 20 % af den samlede finansieringsramme, der er oppe til revision; gentager sin opfordring til Rådet om hurtigt at vedtage lovgivningsforslaget om ændring af ENPI-forordningen, så en sådan genanvendelse bliver mulig; insisterer på, at der ikke er blevet fremlagt noget alternativ til det programmerede beløb på 244 mio. EUR i tilfælde af, at Rådet stadig ikke er i stand til at opnå flertal om dette spørgsmål efter 3 år; finder, at finansieringsrammen på 1,24 mia. EUR udgør et minimum; mener, at det eneste alternativ til kompensation for ikke-anvendelsen af EIB-tilbagebetalinger kunne være mobiliseringen af IIA-fleksibilitetsinstrumentet;
13. understreger, at en bedre koordination blandt medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og EU, når der ydes bistand til nabolande, udgør en absolut betingelse for effektiv og sammenhængende EU-bistand; opfordrer alle medlemsstaterne til at udvise reel vilje til at tilpasse deres nationale interesser til den europæiske naboskabspolitik til fordel for partnerlandene;
14. opfordrer til, at der i betragtning af de nuværende presserende behov, navnlig i det sydlige naboskab, hurtigt opnås enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet om forslaget til en styrkelse af naboskabsinstrumentet for perioden 2012 til 2013; opfordrer desuden medlemsstaterne til straks at indfri deres bilaterale løfter til den sydlige Middelhavsområde og det østlige partnerskab.
15. noterer sig forslaget om oprettelsen af en europæisk demokratifond; tager til efterretning, at fondens rammer, detaljerede udformning og finansiering endnu mangler at blive fastlagt, og advarer mod dobbeltarbejde og overlapning med eksisterende instrumenter; udtrykker en vis bekymring over, at denne nye fond helt eller delvist vil kunne blive finansieret uden for EU's budget, og understreger på ny budgetmyndighedens ret til at overvåge og kontrollere gennemførelsen af denne fond; anmoder derfor om, at Kommissionen og Rådet afklarer dette spørgsmål.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	7.11.2011
Resultat af den endelige afstemning	+ : 25 - : 2 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Marta Andreasen, Francesca Balzani, Reimer Böge, Lajos Bokros, Isabelle Durant, James Elles, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Vladimír Maňka, Barbara Matera, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, László Surján, Derek Vaughan
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	François Alfonsi, Frédéric Daerden, Jürgen Klute, Georgios Stavrakakis
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Marisa Matias

9.11.2011

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER

til Udenrigsudvalget

om revision af den europæiske naboskabspolitik
(2011/2157(INI))

Ordfører for udtalelse: Sylvana Rapti

FORSLAG

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at en holistisk tilgang, der gavner beskæftigelse og social beskyttelse, er en forudsætning for bæredygtig økonomisk vækst;
- B. der henviser til, at den europæiske naboskabspolitik (ENP) er afgørende for stabiliteten i EU's nabolande og bidrager til sikkerhed og fremskridt for alle, og at der er en fælles interesse i et demokratisk, stabilt, velstående og fredeligt bredere område omkring Europa;
- C. der henviser til, at EU på verdensplan bruges som en model for social udvikling og kan tilbyde værdifuld ekspertise i ansvarlig vækst;
- D. der henviser til, at den nye ENP revurderes og skal fortsat revurderes i overensstemmelse med de opnåede fremskridt i nabolandene, men også med hensyn til spørgsmål af fælles interesse, og at den bør omformuleres og tilpasses i overensstemmelse hermed for at håndtere udviklingen i historiske udfordringer og prioritere presserende situationer,
- E. der henviser til, at indsatsen for at iværksætte demokratiske ændringer i Nordafrika blev realiseret af indbyggere, hovedsagelig den yngre generation, der lever i samfund med en ulige fordeling af velfærd, høj arbejdsløshed, utilstrækkelig social sikring, mangel på uddannelse og sociale fremtidsudsigter eller endog lever under fattigdomsgrænsen og overlever takket være den uformelle økonomi;
- F. der henviser til, at området omkring de sydlige partnerlande har en af de laveste

aktivitetsprocenter i verden, og at begivenhederne i starten af 2011 i en række partnerlande giver nye muligheder for at tage fat på udfordringerne med jobskabelse;

- G. der henviser til, at den europæiske naboskabspolitik også skal behandle problemerne med den østlige og sydlige dimension med hensyn til demokrati, økonomiske og sociale anliggender;
 - H. der henviser til, at den demografiske udvikling i de forskellige regioner inden for den europæiske naboskabspolitik varierer betydeligt;
 - I. der henviser til, at den umiddelbare geografiske nærhed med de østlige og sydlige grænser er af strategisk betydning, og at indstrømning af vandrende arbejdstagere som følge af kulturelle ligheder, historisk fortid og mulige fremtidige udviklinger med hensyn til udvidelsen bør vurderes som en prioritet;
1. understreger, at den europæiske naboskabspolitik bør støtte bæredygtige strukturelle, økonomiske, sociale og uddannelsesmæssige reformer, der gennemføres under sikre og rimelige retlige forhold og i overensstemmelse med Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konventioner, der fokuserer på jobskabelse og social beskyttelse og en hensigtsmæssig modernisering af arbejdsmarkedspolitikker, herunder uddannelses- og efteruddannelsesprogrammer, hvor arbejdsnormer er en forudsætning for finansiel støtte; mener, at disse reformer bør fremme social og økonomisk vækst, der forhindrer social udstødelse og social dumping, samtidig med at man forbedrer erhvervsklimaet og støtten til små og mellemstore virksomheder;
 2. opfordrer indtrængende ENP-partnerne til at ratificere alle ILO's konventioner om de grundlæggende arbejdsnormer og tilnærme den nationale lovgivning til dem;
 3. understreger, at den europæiske naboskabspolitik bør støtte ENP-lande i deres egen indsats for at behandle presserende problemer på arbejdsmarkedet og at udarbejde langsigtede svar på udfordringer på arbejdsmarkedet, som f.eks. misforholdet mellem udbud og efterspørgsel, uofficiel beskæftigelse, ringe arbejdsvilkår, alarmerende høj arbejdsløshed, ulovligt børnearbejde og kønsbaserede uligheder og udstødelse af udsatte sociale grupper, hvor der drages fordel af ekspertisen og samarbejdet med EU, navnlig Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut og de internationale organisationer, der beskæftiger sig med at reformere arbejdsmarkedet og udvikle social- og arbejdsmarkedspolitikker; kræver oprettelse af en udvekslingsmekanisme for bedste praksis med hensyn til arbejdsmarkedsreformer og beskæftigelsespolitikker såvel som for ydelse af den nødvendige tekniske bistand til ENP-lande;
 4. understreger betydningen af at skabe kvalitetsjob, der er tilpasset til økonomiens og arbejdsmarkedets behov for at give mulighed for at blive i hjemlandet; gentager, at udviklingen og den tætte inddragelse af den private sektor, navnlig af små og mellemstore virksomheder, er centrale løftestænger for jobskabelse; minder samtidig om det betydelige behov for at håndtere ulovlig indvandring af udsatte indvandrere, som kan blive tvunget til eller udsat for risikoen for at engagere sig i ulovlige aktiviteter eller befinde sig i ulovlige situationer på EU's territorium; minder i denne forbindelse om betydningen af at forbedre levevilkårene for alle indvandrere;

5. understreger, at ENP bør udgøre grundlaget for effektivt samarbejde for at løse problemet med ulovlig indvandring, idet partnerlandene både er oprindelseslande og transitlande for ulovlige indvandrere, samt effektivt forvalte grænser, bekæmpe organiseret kriminalitet og dermed beskytte menneskerettigheder;
6. minder om nødvendigheden af at sikre, at minimumsløn i henhold til national praksis giver en passende levestandard for arbejdstagere og deres familier, og at fradrag i lønninger ikke bør fratage arbejdstagere og deres forsørgelsespligtige personer deres midler til underhold;
7. bemærker, at der bør afsættes tilstrækkelig tid til meddelelser om afslutning af ansættelsen under hensyntagen til arbejdstagerens anciennitet;
8. understreger den kontrollerede cirkulære mobilitets nytte for både tredjelande og EU, og anmoder om foranstaltninger til at hindre potentiel hjerneflugt; understreger behovet for at fortsætte dialogen om støtte til at få adgang til EU's arbejdsmarked og behovet for bedre udbredelse af oplysninger om eksisterende retlige muligheder med hensyn til mobilitet og indvandring og om mulighederne for at bruge de disponible kvalifikationer, som er nødvendige for arbejdsmarkedet; minder om, at retten for en statsborger fra et tredjeland til at bosætte sig og søge efter arbejde på en medlemsstats territorium er reguleret via direktiver på europæisk plan; mener, at negative følger som f.eks. fremmedgørelse over for familien bør vurderes behørigt; understreger den positive virkning af økonomisk indvandring for at opnå bæredygtige arbejdsmarkeder;
9. mener, at grænseoverskridende projekter og finansiel støtte til uddannelsesprogrammer som f.eks. Erasmus bør udgøre hovedfokuset i bistanden til disse lande i deres overgang til en social markedsøkonomi, og at de negative følger for deres arbejdsmarkeder bør kontrolleres;
10. glæder sig over initiativerne for studerende og erhvervsuddannelse som f.eks. den nylige skriftlige erklæring om oprettelse af "Erasmus"- og "Leonardo"-Euro-Middelhavsprogrammer;
11. påpeger betydningen af at give mennesker, lokalsamfund og civilsamfundet større indflydelse og af at styrke den sociale dialog;
12. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte arbejdsmarkedets parter, der er fuldt uafhængige med hensyn til deres oprettelse og deres udvikling gennem forskellige instrumenter, herunder finansiel og faglig støtte, uddannelse, skabelse af netværk og kapacitetsopbyggende foranstaltninger, idet arbejdsmarkedets parter er absolut nødvendige for udarbejdelse af social- og arbejdsmarkedspolitikker;
13. mener, at de medlemsstater, som grænser op til ENP-lande, er af afgørende betydning for at bistå og udveksle viden med disse lande, navnlig om arbejdsmarkeds- og beskæftigelsesreformer; opfordrer derfor Kommissionen til aktivt at indgå i en dialog og foranstaltninger med de nationale myndigheder samt arbejdsmarkedets parter i nabolandene for at bistå ENP-landene med at etablere netværk og yde teknisk bistand til kapacitets- og institutionsopbygning;

14. minder om betydningen af ethvert menneskes ret til at danne fagforeninger og fagforeningernes ret til at etablere nationale forbund eller sammenslutninger og opfordrer indtrængende til, at dette fremmes og respekteres i praksis; minder om, at strejkeretten er en anerkendt grundlæggende rettighed og kan ikke nægtes udelukkende på grund af at arbejde i et område af afgørende betydning for et samfund uden skelnen mellem specifikke funktioner, opfordrer til at fremme retten til at blive informeret og hørt om alle områder af gensidig interesse, der er sikret ved sanktioner, og som ikke er udelukket alene af den grund, at man er ansat i offentlig tjeneste;
15. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte opbygning af administrativ kapacitet på områderne beskæftigelse og sociale anliggender med særlig hensyntagen til kapacitetsopbygning inden for juridisk bistand, som vil sikre en bedre forberedelse til at gennemføre reformerne;
16. understreger betydningen af samordnede politikker mellem EU og medlemsstaterne for at opnå bedre resultater på områder af fælles interesse, men også for at fastsætte normer for betingelser;
17. opfordrer Kommissionen til at bruge strategidokumenterne om fattigdomsbekæmpelse (PRSP) som den primære politiske ramme for fattigdomsorienteret økonomisk vækst på mellemlang sigt og for den ligelige fordeling af velstanden i overensstemmelse med landets behov;
18. anmoder Kommissionen om effektivt årligt at overvåge og vurdere resultaterne af sine aktioner og af finansieringen, navnlig med hensyn til beskæftigelsespolitikker i forbindelse med ILO-konventionernes bestemmelser og indarbejde overvågningens resultater i dens fremtidige aktioner.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	7.11.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 31 -: 3 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Milan Cabrnoc, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Frank Engel, Richard Falbr, Marian Harkin, Roger Helmer, Liisa Jaakonsaari, Ádám Kósa, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zanoni
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Edite Estrela, Julie Girling, Richard Howitt, Ria Oomen-Ruijten, Emilie Turunen
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Catherine Bearder

21.10.2011

UDTALELSE FRA UDVALGET OM INDUSTRI, FORSKNING OG ENERGI

til Udenrigsudvalget

om revision af den europæiske naboskabspolitik
(2011/2157(INI))

Ordfører for udtalelse: Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz

FORSLAG

Udvalget om Industri, Forskning og Energi opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. glæder sig over styrkelsen af ENP's dimension om energisamarbejde; minder om, at energiforsyningsikkerhed gennem en diversificering af kilderne, styring af efterspørgslen og udbygning af forbindelserne til hovedleverandørerne og transitlandene hører til blandt EU's energipolitiske prioriteter, og at både de østlige og sydlige nabolande fortsat indtager en central plads i EU's eksterne energipolitik, og opfordrer til, at der foretages noget effektivt for at sikre, at solidaritetsprincippet under anvendelse på energiområdet glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens meddelelse om eksternt energipolitik og dens forslag til afgørelse om informationsudveksling og mellemstatslige aftaler;
2. gør opmærksom på betydningen af det østlige partnerskab for sikring af EU's energiforsyninger; understreger behovet for at fastlægge markedsregler og gennemsigtige og fair vilkår for energitransport og -handel med henblik på at sikre stabile udsigter for investeringer under hensyntagen til oprettelsen af nye gassammenkoblinger og -rørledninger, nye elsammenkoblinger og elnet, ny infrastruktur og nye terminaler til flydende naturgas samt nye elkraftværker (der anvender fossile brændstoffer eller vedvarende energikilder, eller som er baseret på kernekraft); understreger, at disse regler og vilkår skal være fremmende for et højt niveau af miljøbeskyttelse, demokratisk engagement, sundhed og sikkerhed for mennesker;
3. glæder sig over forslaget om oprettelse af et europæisk energifællesskab, og mener, at dette kan være et vigtigt skridt på vejen mod samarbejde med vores nabolande;

4. glæder sig over Ukraines og Moldovas tiltrædelse af traktaten om oprettelse af energifællesskabet i betragtning af, at dette kan få afgørende betydning for opfyldelsen af EU's energisikkerhedsmål og bidrage til sikkerheden i disse lande;
5. hilser alle bestræbelser på styrkelse af det østlige partnerskab velkommen, især Kommissionens flagskibsinitiativer om små og mellemstore virksomheder og om regionale energimarkeder og energieffektivitet; mener, at disse bestræbelser bør afspejles i den flerårige finansielle ramme
6. opfordrer Kommissionen til bl.a. gennem investeringer at tilskynde til opbygning, opgradering og udvikling af intelligente energinetværk og infrastruktursammenkoblinger med EU's nabolande; understreger vigtigheden af, at prioritere projekter, der tjener EU's interesser, så disse kan udvikles og gennemføres hurtigt; understreger især betydningen af opførelse og udvikling af infrastruktur til flydende naturgas;
7. opfordrer Kommissionen til at videreudvikle EU's strategi for Sortehavsregionen, da den i kraft af sin geostrategiske betydning udgør et vigtigt element i EU's eksterne energistrategi og frembyder store fordele med hensyn til energiforsyningsikkerhed og diversificering af energikilderne;
8. minder om betydningen af konventionelle energikilder (olie og gas), vedvarende energiformer og af energieffektivitet som drivkræfter for den økonomiske udvikling i EU's østlige og sydlige nabolande, hvor de kan blive en kilde til nye indtægter og beskæftigelsesmuligheder, generere nye lokale energikilder, styrke netinfrastrukturer og bidrage til oprettelsen af nye industrisektorer for fremstilling af komponenter; erkender, at en øget anvendelse af vedvarende energi ofte vanskeliggøres af manglen på incitament og af den begrænsede kapacitet på de eksisterende elnet, for så vidt angår modtagelse og transmission af strøm fra vedvarende energikilder; opfordrer Kommissionen til at fremme udviklingen af lokal ekspertise på disse områder, formidling af faglig viden, hurtig udrolning af intelligent teknologi samt fremme af fælles forskningsprojekter ved at støtte undervisningsprogrammer, der er rettet mod ingeniørhøjskoler, forskning i vedvarende energi og forvaltningsmyndigheder;
9. understreger behovet for grænseoverskridende samarbejde i Donauregionen i betragtning af, at den er Europas adgangsvej til Vestbalkan, den rolle, som EU-strategien for Donauregionen, spiller for styrkelsen af naboskabet i Central- og Sydøsteuropa, og den væsentlige merværdi, som strategien indebærer for EU's politik over for Østeuropa og dermed giver EU en enestående mulighed for at fremme politisk og økonomisk samarbejde i Balkanlandene og dermed også bidrager til udbygning og konsolidering af den europæiske integrationsproces i regionen;
10. understreger betydningen af at dele EU's erfaringer med reform af energisektoren med nabolande som Ukraine for at bidrage til moderniseringen af deres gastransitsystem og fremme gennemsigtige markedsregler, miljøbeskyttelse og rimelige vilkår for energihandel;
11. bemærker, at nuklear sikkerhed bør være en hovedprioritet i EU's dialog med Unionens nabolande, især i områder med høj risiko for seismisk aktivitet; mener, at EU bør gennem multilaterale forhandlinger bør arbejde for at få indført internationale retligt bindende

sikkerhedsnormer, bl.a. inden for rammerne af Det internationale Atomenergiagentur (IAEA), med det formål at udvide atomsikkerhedsevalueringerne til EU's nabolande; understreger nødvendigheden af at fremme informationsdeling om atomforskning og udveksling af teknologiske og videnskabelig ekspertise på området;

12. glæder sig over Kommissionens hensigt om at fremskynde integrationen og liberaliseringen af energimarkedet ved at tilskynde til mere konvergens mellem de reguleringsmæssige rammer på grundlag af arbejdet i Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER); anser det, idet der tages behørigt hensyn til den bekymring med hensyn til risikoen for CO₂-lækage, der kommer til udtryk i energifællesskabstraktaten, for nødvendigt at udvide og udbygge energifællesskabet for at sikre et korrekt fungerende marked og retssikkerhed i forbindelse med investeringer; tilskynder til fælles reguleringstiltag, som f.eks. MEDREG og fremme af harmoniserede, gennemsigtige og ikke-diskriminerende markedsregler samt udveksling af faglig viden og erfaring;
13. understreger behovet for at konsolidere det multilaterale samarbejde på energiområdet i Sortehavsregionen på grundlag af de retningslinjer, der er fastlagt af WTO og traktaten om energicharteret; er fortalere for fuld integration af markederne og de reguleringsmæssige rammer på grundlag af EU's energi- og miljølovgivning og tilskynder landene i hele Sortehavsregionen til at tilslutte sig traktaten om energicharteret, og går samtidig ind for, at der ydes bistand fra EU, EIB og EBRD til modernisering af energiinfrastruktur i ENP-landene;
14. minder medlemmerne af energicharteret om deres forpligtelser i henhold til traktaten og ændringerne og protokollerne hertil; understreger, at bilæggelsen af enhver tvist skal overholdes og anvendes fuldt ud; opfordrer til, at de nuværende observatørlande i Nordafrika bliver fuldgyldige medlemmer;
15. mener, at EU bør tilskynde til mere samarbejde med ENP-landene om energispørgsmål for at sikre energiforsyningssikkerhed og fremme EU-reglerne om det indre marked;
16. støtter yderligere samarbejde inden for sektorer som industrien, SMV'er, forskning, udvikling og innovation, ikt, rumfart og turisme; glæder sig over Kommissionens forslag vedrørende udviklingen af et fælles rum for viden og innovation og af en ikt-baseret digital økonomi og opfordrer medlemsstaterne og nabolandene til at bekræfte deres tilsagn om at gøre fremskridt i denne retning; minder om vigtigheden af effektive mekanismer til handelslettelse og investeringsfremme mellem EU og nabolandene for at styrke handelspartnerskaber og gøre det muligt for økonomiske aktører, især SMV'er, at få tilstrækkelige og pålidelige oplysninger om handels- og investeringsvilkår i partnerlandene;
17. betoner fordelene ved fælles programlægningsinitiativer for forskning i EU og nabolandene; henstiller i denne henseende til mere samordning, samarbejde og synergi mellem alle de nationale forskningsprogrammer og -aktiviteter, der finansieres af landene omkring Middelhavet, med henblik på at øge den overordnede sammenhæng mellem og effektivitet af miljøforskningsaktiviteter i regionen, idet det fælles forskningsprogram for Østersøen (Bonus 169) kan fungere som eksempel til efterfølgelse;

18. anerkender resultaterne af Black Sea Interconnection-projektet med hensyn til skabelsen af et regionalt forsknings- og uddannelsesnetværk i den bredere Sortehavsregion og dets tilknytning til GEANT, og opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte forskningsprojekter i Sortehavsregionen, såsom HP-SEE, SEE-GRID, SCENE, CAREN og BSRN;
19. afventer Kommissionen forslag om det nye europæiske naboskabsinitiativ (ENI), glæder sig over Kommissionens kriterium om "mere for mere", og opfordrer til yderligere differentiering, fleksibilitet og betingelser for bistandsydelse; tilskynder til gennemførelsen af en "landespecifik logik", der kan tage form af "differentierede partnerskabskontrakter" inden for rammerne af ENP; bemærker, at EU's finansielle regler skal overholdes i fuldt omfang, men der bør samtidig være let adgang til EU-bistand, og bestræbelserne på at sikre den højst mulige kvalitet bør ikke vanskeliggøres af uflexible rammer;
20. mener, at det er vigtigt, at der sikres en passende balance mellem det østlige og det sydlige partnerskab; opfordrer Kommissionen til at fremskynde færdiggørelsen og gennemførelsen af associeringsaftalerne, herunder de vidtgående og brede frihandelsaftaler;
21. understreger behovet for at betragte ENP som en makroregional strategi, der på regionalt plan samordner EU's og medlemsstaternes tiltag; fremfører, at der på Euro-Middelhavsplan kan skabes synergi mellem en sådan strategi og de multilaterale projekter under Middelhavsunionen, såsom solarprogrammet for Middelhavsområdet, civil sikkerhed, motorveje til søs og forureningsbekæmpelse i Middelhavet.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	20.10.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 35 -: 0 0: 4
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Adam Gierek, Norbert Glante, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Jens Rohde, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Alejo Vidal-Quadras
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Maria Badia i Cutchet, Jolanta Emilia Hibner, Sajjad Karim, Bernd Lange, Markus Pieper, Hannu Takkula, Silvia-Adriana Țicău, Catherine Trautmann, Hermann Winkler
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Judith Sargentini

19.10.2011

UDTALELSE FRA REGIONALUDVIKLINGSUDVALGET

til Udenrigsudvalget

om revisionen af den europæiske naboskabspolitik
(2011/2157(INI))

Ordfører for udtalelse: Lena Kolarska-Bobińska

FORSLAG

Regionaludviklingsudvalget opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. mener, at principperne for det territoriale samarbejde også gælder for de ydre grænser og er et vigtigt redskab til forbedring af EU's økonomiske udvikling samt EU's overordnede politiske mål for den europæiske naboskabspolitik (ENP), herunder fremme af demokrati; er af den opfattelse, at disse mål kun kan nås gennem samarbejde med både civilsamfundet og regionale og lokale myndigheder, så der både kan findes praktiske metoder til at imødekomme borgernes behov lokalt og tages højde for de forskelligartede territoriale situationer i ENP-landene, samtidig med at nærhedsprincippet og princippet om forvaltning på flere myndighedsniveauer fremmes; understreger, at Kommissionen bør udvide sin integrerede metode med henblik på klart at støtte de lokale og regionale myndigheder som en af søjlerne i ENP og garanter for almenhedens interesse;
2. mener, at ENP for at mindske udviklingsmæssige forskelle og spændinger mellem grænseoverskridende samfund bør støtte praktiske projekter, som er udarbejdet af lokale og regionale myndigheder på tværs af grænserne, og som er rettet mod bæredygtig gensidig udvikling, social og økonomisk samhørighed og et stærkt og korruptionsfrit regelsæt for erhvervslivet; mener, at lokale og regionale myndigheder på tværs af grænserne bør lære at koordinere og udveksle deres bedste praksis bedre, så de kan udnytte fælles udviklingsmuligheder;
3. understreger, at det store potentiale hos de europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS'er), som inddrager regioner uden for de ydre grænser; opfordrer til indgåelse af specifikke aftaler med tilstødende tredjelande om indførelse af nationale love, som åbner

mulighed for EGTS-strukturer i henhold til deres nationale love, og mellemstatslige aftaler, som gør det muligt for lokale og regionale myndigheder i tredjelande at deltage i EGTS'er;

4. understreger euroregionernes fremtrædende rolle for opfyldelsen af samhørighedspolitikens mål og opfordrer Kommissionen til at fremme og støtte deres udvikling, især i grænseregioner, med henblik på at øge euroregionernes rolle inden for ENP;
5. mener, at ENP i fremtiden bør tage højde for den rolle, som regionerne i den yderste periferi spiller i EU's politik for eksterne forbindelser; bemærker, at de repræsenterer en reel mulighed for at påvirke EU's udenrigspolitik, da de på den ene side tillader EU at have tættere forbindelser med en lang række tredjelande og på den anden giver mulighed for at søge løsninger på komplekse problemer såsom ulovlig migration; opfordrer Kommissionen til at sørge for større fleksibilitet i forbindelse med innovative finansieringsmuligheder til udvalgte projekter inden for samhørighedspolitikken, således at disse gennemføres i og er til gavn for både EU-regioner og regioner i tredjelande;
6. mener, at den nye tilgang inden for ENP skal give plads til EU's makroregionale strategier, og at potentialet i EU-makroregioner, som omfatter EU's nabolande, skal udnyttes fuldt ud med henblik på en bedre koordinering af prioriteringer og projekter af fælles interesse for EU og ENP-landene for at opnå fælles positive resultater og optimere de investerede ressourcer;
7. understreger, at ENP bør ansues bredt med henblik på at sætte skub i den økonomiske udvikling i grænseområder; understreger den positive effekt af slækkede visumkrav for gennemførelsen af projekter om grænseoverskridende samarbejde, den lokale grænsetrafik og udviklingen af regionale markeder, navnlig med hensyn til grupper som f.eks. studerende, forskere, erhvervsfolk, kunstnere og journalister; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at tilpasse definitionen af "grænseområde" i henhold til de territoriale behov med henblik på – hvis en sådan foranstaltning er ønskelig – at øge antallet af personer med rejserettigheder til lokal grænsetrafik, hvilket giver dem mulighed for at bevæge sig frit i hele den pågældende grænseregion;
8. forstår, at Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik (GD Regio) har stor erfaring med forvaltningen af EFRU, og er overbevist om, at det vil være hensigtsmæssigt for målene med ENPI at trække på GD Regios råd vedrørende forvaltningen af midler; mener derfor, at forvaltningen af disse finansielle værktøjer i forbindelse med programmerne for grænseoverskridende samarbejde skal gå tilbage til GD Regio, som var ansvarlig for den førhen;
9. understreger, at regionernes rolle er af afgørende betydning for at sikre vellykkede langsigtede sociale og økonomiske reformer og bæredygtig udvikling; mener derfor, at partnerlandene aktivt skal mobilisere nationale ressourcer og inddrage repræsentanter for civilsamfundet og erhvervslivet i gennemførelsen af projekter og samtidig udvide deres ansvarsområder for at skabe positive resultater;
10. mener, at styrkelsen af det østlige partnerskab vil være af afgørende betydning for udviklingen af EU's grænseregioner; understreger, at det østlige partnerskab og

regionaludviklingen skal gå hånd i hånd og fremme bi- og multilateralt samarbejde, herunder frihandelsaftaler og fælles projekter med en passende finansiering, såsom kulturel og mellemfolkelig udveksling;

11. understreger behovet for at relancere Barcelonaprocessen og Middelhavsunionen, for så vidt angår regionaludvikling, og fremme passende bi- og multilateralt samarbejde, herunder frihandelsaftaler og kulturel og mellemfolkelig udveksling, navnlig set i lyset af de seneste opmuntrende begivenheder i Nordafrika;
12. understreger, at både det østlige partnerskab og Middelhavsunionen er af afgørende betydning for regionaludviklingen; understreger, at disse politikker på trods af vigtige politiske begivenheder bør behandles upartisk for at sikre en afbalanceret tilgang, navnlig i finansiel og institutionel forstand.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	6.10.2011
Resultat af den endelige afstemning	+ : 40 - : 2 0 : 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boştinaru, Philip Bradbourn, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jan Olbrycht, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Viktor Uspaskich, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Jens Geier, Lena Kolarska-Bobińska, Maurice Ponga, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Giommaria Uggias, Derek Vaughan, Sabine Verheyen

7.10.2011

UDTALELSE FRA KULTUR- OG UDDANNELSESUDVALGET

til Udenrigsudvalget

om revisionen af den europæiske naboskabspolitik
(2011/2157(INI))

Ordfører: Marek Henryk Migalski

FORSLAG

Kultur- og Uddannelsesudvalget opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. opfordrer til en retfærdig fordeling og justering af den støtte, der i øjeblikket ydes til mobilitet og civilsamfund over den europæiske naboskabspolitik (ENP) finansieringsprogrammer, således at landene mod øst og syd får afbalanceret fordel af EU's eksterne samarbejde i forhold til de udfordringer, de stilles over for;
2. slår atter kraftigt fast, at der er en forbindelse mellem på den ene side udvekslinger og samarbejde mellem EU og ENP-lande inden for kultur, uddannelse og sport og, på den anden, udviklingen og styrkelsen af et åbent civilsamfund, demokratiet og retsstaten samt udbredelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettighederne; understreger, at samarbejdet på disse områder udgør en merværdi for såvel EU som ENP-landene;
3. sætter pris på eksisterende EU-mobilitetsprogrammer og regionale projekter og slår fast, at navnlig EU-programmer med unge som målgruppe har haft væsentlig betydning for forbedringen af uddannelses- og erhvervsuddannelsesmulighederne for ungdommen; understreger, at kulturel og uddannelsesmæssig udveksling og samarbejde kan styrke civilsamfundet, støtte demokratisering og fremme den gensidige forståelse mellem folkene; opfordrer derfor medlemsstaterne til så vidt muligt at gøre det muligt for de bedste studerende fra ENP-lande at få adgang til uddannelse eller erhvervsuddannelse og at modtage legater til at studere i EU;
4. opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at åbne den næste generation af

mobilitets-, uddannelses- og ungdomsprogrammer (fra 2014) for EU's nabolande og således gøre det muligt for disse lande at deltage i nævnte programmer; anmoder Kommissionen om at udvide rækken af mobilitetsprogrammer, bl.a. med et udvekslingsprogram for civilsamfundet og fagfolk fra sektoren for socialøkonomiske virksomheder; opfordrer medlemsstaterne til at fremme uddannelsesprogrammer, herunder programmer for undervisning i nabolandenes sprog, samt parvist samarbejde for offentligt ansatte;

5. erindrer om betydningen af at sikre gensidighed i udvekslingsprogrammerne, således at unge fra EU også får mulighed for at modtage undervisning i ENP-lande;
6. henleder opmærksomheden på den merværdi, som Tempus IV-programmet har for fremme af samarbejdet og for bestræbelserne på at modernisere uddannelsessystemerne i EU's nabolande, og opfordrer Kommissionen til at styrke programmet i forbindelse med den næste flerårige finansielle ramme;
7. glæder sig over den virkning, som Euro-Middelhavsuniversitetet har haft, og finder, at der bør føres oplysningskampagner om de gode resultater hermed og iværksættes et lignende initiativ til fordel for de østlige partnerskabslande;
8. understreger, at der bør drages fordel af uddannelsesmæssige erfaringer i de medlemsstater, der allerede orienterer sig efter den europæiske naboskabspolitik, herunder erfaringer med initiativer som f.eks. centret for østeuropæiske studier i Warszawa; henleder i den forbindelse EU's og medlemsstaternes opmærksomhed på betydningen af at fjerne hindringer for den frie bevægelighed for personer og fremhæver behovet for at liberalisere visumordningen for studerende og unge fra landene i det østlige partnerskab, som ønsker at studere i EU-lande; opfordrer medlemsstaterne til at indføre en ordning med gratis visum til studerende fra ENP-lande;
9. fremhæver behovet for at øge synergierne mellem "Unge på vej"-initiativet og ENP for at sikre, at der åbnes flere muligheder for studerendes mobilitet mellem EU og naboskabslande, hvilket er såvel i EU's som i disse landes unges interesse, og understreger, at dette må gå hånd i hånd med naboskabslandenes mediers fremme af sådanne projekter;
10. opfordrer Kommissionen til at indgå flere partnerskabsaftaler med nabolande på mobilitetsområdet; påpeger i denne forbindelse, at der bør tages hensyn til indtægtsforskellene mellem EU's og ENP-landenes indbyggere, og at det bør undersøges, hvorledes legatmulighederne kan forbedres;
11. opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til navnlig at fokusere på mobilitet for studerende, akademikere, forskere og forretningsfolk ved at sikre tilstrækkelige ressourcer hertil og ved at styrke og udvide allerede eksisterende legatprogrammer og iværksætte et struktureret samarbejde inden for højere uddannelse og forskning, fremme af udveksling mellem universiteter og fremme af offentlig-private forskningspartnerskaber;
12. understreger betydningen af inden for rammerne af ENP at styrke samarbejdet med henblik på udviklingen af sport i de pågældende lande i betragtning af sportsaktiviteters uddannelsesmæssige værdi; opfordrer de europæiske institutioner og medlemsstaterne til

at arbejde for fri bevægelighed for atleter i hele verden, begyndende med atleter fra ENP-landene;

13. finder det meget vigtigt med et internationalt, regionalt og tværregionalt samarbejde baseret på en ægte dialog mellem forskellige kulturer og omfattende alle samfundssektorer (myndigheder, institutioner, organisationer og kulturelle foreninger); opfordrer i denne forbindelse ENP-landene til at undertegne og ratificere UNESCO-konventionen om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed;
14. mener, at fremme af deltagelse i EU-kulturprogrammer kan gavne den materielle og ikkematerielle udvikling i ENP-lande, og at kultur også spiller en vigtig rolle for fremme af innovation, demokrati, menneskerettigheder, iværksætteri og kreativitet; understreger derfor betydningen af programmer som Media Mundus og af projekter, der gennemføres i Middelhavsunionen og i det østlige partnerskabs kulturprogram regi; støtter Kommissionens hensigt om at følge op på sit særlige handlingsprogram for kultur og bakker op om åbningen af det næste kulturprogram (2014-2020) for ENP-lande;
15. påpeger tillige, at procedurerne for forelæggelse af projekter samt for disses evaluering og finansiering bør forenkles for at sætte civilsamfundet i ENP-lande i stand til klart at identificere mulighederne og benytte sig af dem i fuld gennemsigtighed;
16. påpeger endvidere, at kultur- og mobilitetsprogrammer også bør fokusere på mobilitet for kunstnere og kunststuderende for på denne måde at fremme kreativ og kulturel berigelse og udveksling;
17. slår til lyd for indførelsen af et kulturvisum for kunstnere og andre fagfolk på kulturområdet fra ENP-lande; opfordrer tillige Kommissionen til at foreslå et initiativ vedrørende visum til kortvarigt ophold med det formål at fjerne hindringerne for mobilitet i den kulturelle sektor;
18. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at koordinere den strategiske anvendelse af de kulturelle aspekter af den eksterne politik ved konsekvent og systematisk at indarbejde kultur i EU's eksterne forbindelser og søge at skabe komplementaritet med medlemsstaternes eksterne kulturpolitikker;
19. henstiller indtrængende, at der foretages en vurdering af allerede eksisterende programmer for at sikre effektiv anvendelse af ressourcer med henblik på opfyldelse af EU's mål og målsætninger; støtter strømlining af den interne drift i Kommissionen i forbindelse med de forskellige allerede eksisterende programmer og projekter, der beskæftiger sig med kultur og uddannelse;
20. understreger den betydning, som netværk af lokale og regionale myndigheder (navnlig venskabsbyer), af offentlige EU-aktører og af ENP-lande har for forøgelsen af politiske, økonomiske og kulturelle udvekslinger med disse lande; anbefaler følgelig en bedre information og en bedre ledsagelse af projektindehavere og modtagere af ENP-midler; opfordrer til etablering af europæiske platforme for udveksling af oplysninger og god praksis;
21. understreger, at grundlæggende frihedsrettigheder såsom ytringsfrihed og pressefrihed

samt retten til at tage kontakt til og kommunikere med andre (online og offline) er vigtige forudsætninger for kulturelt udtryk samt kulturel udveksling og dialog; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at respektere og fremme disse frihedsrettigheder, herunder internetfrihed, såvel inden for som uden for Europa;

22. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at fremme en konstruktiv udveksling med myndighederne i ENP-lande og med repræsentanter for civilsamfundet, herunder kulturelle aktører, for at styrke dialogen om menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og for navnlig at sørge for overholdelse af mediefriheden og, mere generelt, af ytringsfriheden og den frie adgang til information;
23. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til i politisk og økonomisk henseende at støtte civilsamfundets, uafhængige mediers og ikke-statslige organisationers bestræbelser på at få indført demokratiske systemer og retsstatsprincipper i alle de ENP-lande, hvor de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettighederne krænkes;
24. opfordrer endvidere EU-Udenrigstjenesten til at fordømme repressive regimers stigende anvendelse af censurering og overvågning af internettet; konstaterer med bekymring, at der f.eks. i Hviderusland er en proces i gang med begrænsning af ytringsfriheden og chikane mod oppositionen, og fordømmer dette; opfordrer Kommissionen til konsekvent at kræve løsladelse af fængslede journalister;
25. understreger behovet for at iværksætte, drive og støtte kultur- og uddannelsesprogrammer, der tager sigte på at formidle og fremme partcipatorisk demokratis grundlæggende værdier, herunder overholdelse af menneskerettighederne og mindretals rettigheder, og gør opmærksom på, at disse programmer bør være tilgængelige for enkeltpersoner såvel som for kulturelle institutioner og uddannelsesinstitutioner i ENP-lande.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	5.10.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 26 -: 0 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Magdi Cristiano Allam, Maria Badia i Cutchet, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Jean-Marie Cavada, Santiago Fisas Ayxela, Mary Honeyball, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadelis, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, Sampo Terho, László Tőkés, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Milan Zver
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Heinz K. Becker, Ivo Belet, Luigi Berlinguer, Nessa Childers, Seán Kelly, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Jacky Hénin

18.10.2011

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BORGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

til Udenrigsudvalget

om revision af den europæiske naboskabspolitik
(2011/2157(INI))

Ordfører for udtalelse: Hélène Flautre

FORSLAG

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. anser det for afgørende, at EU gennem sin reviderede naboskabspolitik fuldt ud støtter de forventninger, der næres af dem, der kæmper for demokrati, retsstatsprincippet, social retfærdighed og menneskerettigheder, og understreger, at mobilitet udgør et vigtigt aspekt af den nye naboskabsstrategi; opfordrer i denne forbindelse EU til fuldt ud at støtte demokratiseringsprocessen, ikke blot ved at yde humanitær bistand, men også gennem assistance til politiske, sociale og arbejdsmæssige, økonomiske og kulturelle reformer;
2. minder i denne forbindelse om, at medlemsstaterne skal overholde "non-refoulement"-princippet og gøre alt, hvad de kan, for at muliggøre etableringen af et tilgængeligt, retfærdigt og beskyttende europæisk asylsystem;
3. mener, at revisionen af den europæiske naboskabspolitik giver mulighed for, at EU effektivt kan nå sine mål med respekt for sine værdier i henhold til EU-traktatens artikel 2, 3, 6, 8 og 21;
4. opfordrer Rådet og Kommissionen til at etablere en struktureret dialog med myndighederne i tredjelande med henblik på at udvikle en tilgang til mobilitet, der er til fordel for alle, lette visaformaliteterne, i højere grad udnytte mulighederne i EU's visumkodeks, bevæge sig i retning af visaliberalisering og til at evaluere de eksisterende mobilitetspartnerskaber, især med fokus på virkningerne af den indbyrdes afhængighed

mellem udviklingsbistand, sikkerhed samt lovlig og ulovlig migration som defineret i den samlede migrationsstrategi; opfordrer til at være særlig opmærksom på, at partnerlande ikke kommer til at lide under "hjerneflugt";

5. opfordrer medlemsstaterne og EU til at ratificere protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen som supplement til De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet; mener, at revisionen af den europæiske naboskabspolitik bør lette vedtagelsen af særlige foranstaltninger på disse områder; tilslutter sig Kommissionens iagttagelser vedrørende situationen for så vidt angår migration af familiære årsager og ser frem til dens kommende grøn bog om emnet;
6. mener, at det i en sammenhængende, langsigtet strategi er uomgængelig nødvendigt at analysere de dybere årsager til migrationsstrømmene for at håndtere retten til mobilitet på en mere hensigtsmæssig måde;
7. opfordrer EU til at fremme tilgængeligheden og tildelingen af EU-midler til projekter, der tager sigte på at oplyse migranter om deres rettigheder og forpligtelser og beskytte deres rettigheder, særlig uledsagede mindreårige, kvinders og andre sårbare gruppers rettigheder; anmoder derfor Kommissionen om at forelægge Parlamentet en detaljeret rapport om anvendelsen af de EU-midler, der er afsat til nabolandene, herunder gennem Kommissionens tematiske program for samarbejde med tredjelande på migrations- og asylområdet;
8. støtter kraftigt princippet om partnerskab med samfundet, og opfordrer derfor Kommissionen og næstformanden/den højtstående repræsentant til at udvikle mekanismer til at sikre, at det anvendes fuldt ud, navnlig ved at etablere en mekanisme med inddragelse af civilsamfundet i fastlæggelsen af mål og benchmarks og i gennemførelsen og overvågningen af alle aftaler med partnere, ved at opretholde en åben dialog om retlige og indre anliggender med demokratisk valgte myndigheder og nationale parlamenter og ved at forøge Europa-Parlamentets demokratiske kontrol med alle mekanismer og aftaler samt enhver dialog om migration;
9. opfordrer Kommissionen og Rådet til, i samarbejde med menneskerettighedskommissæren og Europarådets Parlamentariske Forsamling, omgående at gøre noget ved flygtningekrisen ved at foretage en undersøgelse af bådflygtnings skibsvrag og de dertil knyttede tilfælde af manglende undsætning til søs, ved at anmode EU-medlemsstaterne om at offentliggøre de aftaler, der er indgået med tredjelande, ved at yde støtte til de pågældende lande, og navnlig ved at undersøge muligheden for at etablere humanitære korridorer, og opfordrer dem til omgående at genoptage forhandlingerne om det fælles EU-genbosættelsesprogram; opfordrer medlemsstaterne til i partnerskab med De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge at genbosætte flygtninge fra Libyen, som stadig befinder sig i lejrene ved de tunesiske og egyptiske grænser, og som ville være i livsfare, hvis de vendte tilbage til Libyen, på grund af de overgreb, der begås mod befolkningerne syd for Sahara; opfordrer Europa-Kommissionen til at udrede de nøjagtige betingelser, under hvilke medlemsstater, der står over for en uforholdsvis stor tilstrømning af fordrevne personer, kan nyde godt af bestemmelserne i direktiv 2001/55/EF om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af

fordrevne personer; opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at der følges op på Kommissionens meddelelse med titlen "Evaluering af EU-tilbagetagelsesaftaler", særlig hvad angår respekten for de grundlæggende rettigheder i gennemførelsen af disse aftaler.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	17.10.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 35 -: 2 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Jan Philipp Albrecht, Rita Borsellino, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Tanja Fajon, H�el�ene Flautre, Kinga G�al, Kinga G�oncz, �Agnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, L�ivia J�ar�oka, Teresa Jim�enez-Becerril Barrio, Juan Fernando L�opez Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, V�eronique Mathieu, Claude Moraes, Jan Mulder, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero L�opez, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba S�ogor, Rui Tavares, Kyriacos Triantaphyllides, Axel Voss, Auke Zijlstra
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortr�edere	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Dimitrios Droutsas, Ana Gomes
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortr�edere, jf. art. 187, stk. 2	Albert De�, Mikael Gustafsson, Gabriele Zimmer

25.10.2011

UDTALELSE FRA UDVALGET OM KONSTITUTIONELLE ANLIGGENDER

til Udenrigsudvalget

om revision af den europæiske naboskabspolitik
(2011/2157(INI))

Ordfører for udtalelse: Andrew Duff

FORSLAG

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. støtter konsolideringen inden for den europæiske naboskabspolitik (ENP) af tidligere separate dele af udenrigs- og bistandspolitikken; efterlyser et styrket net af institutionelle ordninger, som er stabilt, økonomisk i brug og beregnet til at udvikle snævrere økonomisk integration og politisk associering mellem alle berørte parter, herunder indbyrdes tilnærmelse af værdier med Den Europæiske Union i alle internationale fora, og navnlig i De Forenede Nationer;
2. understreger behovet for at decentralisere ENP, således at samfundene i de berørte lande i højere grad inddrages; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens tilsagn om at etablere partnerskaber med samfund ved hjælp af instrumenter som f.eks. civilsamfundsfaciliteten;
3. glæder sig over, at Kommissionen tilstræber at undgå dobbeltarbejde, koncentrere sig om strategiske spørgsmål inden for ENP's multilaterale fora og gøre brug af subregionale og bilaterale kontakter til specifikke investeringsprojekter og samarbejdsprogrammer; kræver en mere effektiv anvendelse af de eksisterende finansielle instrumenter for at sikre den bedst mulige udnyttelse af deres potentiale; understreger betydningen af at opbygge effektive subregionale partnerskaber inden for den bredere Middelhavsregion og fortsætte lignende bestræbelser inden for rammerne af det østlige partnerskab;
4. anerkender de udfordringer, som Middelhavsunionsprojektet står over for, og at projektet ikke indtil videre har opfyldt sin mission og ikke har været medvirkende til at styrke

samarbejdet i den bredere Middelhavsregion; fremhæver den igangværende proces med henblik på en relancering af Middelhavsunionen og understreger samtidig, at den har en vigtig rolle at spille i den demokratiseringsproces, der er indledt på Middelhavets sydlige kyst; mener, at processen kræver øget opmærksomhed og engagement fra Unionens side, og at dette også bør omfatte foranstaltninger til fremme af regionalt samarbejde; opfordrer derfor til, at der foretages en fornyet gennemgang af de eksisterende strukturer for regionalt samarbejde og til, at de tilpasses til de behov, der følger af den nye situation, ved fuldt ud at udnytte EU-Udenrigstjenestens potentiale; insisterer navnlig på, at den europæiske side af partnerskabet fuldt ud inkorporeres i den konventionelle EU-ramme under ledelse af næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenesten;

5. understreger, at den parlamentariske dimension trods de dermed forbundne udfordringer fortsat er et vigtigt element i ENP, da den muliggør udveksling af såvel erfaringer som synspunkter, som begge har lige stor betydning for parlamentarismen i de berørte lande; anbefaler, at den praktiske virkemåde af Euronest og Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen for at sikre en korrekt gennemførelse af denne dimension systematisk evalueres med henblik på forbedringer, når dette er muligt;
6. glæder sig over ENP's nye fokus på omfattende institutionsopbygning; så gerne større klarhed omkring indholdet af kategorien "øget status" og dens relevans for differentiering mellem ENP-stater;
7. anbefaler en klar opdeling mellem de forskellige mellemstatslige og ikke-statslige funktioner, som Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder og Den Europæiske Demokratifond, der bør supplere hinanden, har; konstaterer, at der er behov for hurtige og fleksible EU-sponsoringsmetoder til støtte for et pluralistisk civilsamfund, herunder de demokratiske politiske partier, der bidrager til udviklingen af et veludviklet, stabilt og sekulært demokrati.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	24.10.2011
Resultat af den endelige afstemning	+ : 15 - : 1 0 : 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Paulo Rangel, György Schöpflin, József Szájer, Rafał Trzaskowski
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Sandrine Bélier, Zuzana Brzobohatá, Marietta Giannakou, Helmut Scholz, Alexandra Thein

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	17.11.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 57 -: 0 0: 5
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lössing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, Kristian Vigenin, Boris Zala
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Charalampos Angourakis, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Göran Färm, Hélène Flautre, Roberto Gualtieri, Doris Pack, Helmut Scholz, György Schöpflin, Alf Svensson, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Marije Cornelissen, Rui Tavares, Ramon Tremosa i Balcells